



DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 6 września 2000 r.

Nr 73

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

852 — z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne 4369

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

853 — z dnia 5 września 2000 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia Taryfy celnej 4403

ROZPORZĄDZENIE

854 — Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 31 sierpnia 2000 r. w sprawie trybu postępowania dotyczącego podziału czasu nieodpłatnego rozpowszechniania audycji wyborczych, zakresu rejestracji, sposobu przygotowania i emisji tych audycji oraz sposobu upowszechniania informacji o terminach emisji audycji wyborczych w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej 4407

852

USTAWA

z dnia 21 lipca 2000 r.

Prawo telekomunikacyjne.

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) wykonywania i kontroli działalności polegającej na świadczeniu lub udostępnianiu usług telekomunikacyjnych oraz eksploatacji sieci telekomunikacyjnych, zwanej dalej „działalnością telekomunikacyjną”,
- 2) używania i kontroli używania urządzeń radiowych,
- 3) funkcjonowania organów regulacyjnych w telekomunikacji,
- 4) gospodarowania numeracją,
- 5) gospodarowania zasobami widma częstotliwości fal radiowych oraz zasobami orbitalnymi.

2. Przepisy ustawy określają również:

- 1) wymagania, jakim muszą odpowiadać urządzenia telekomunikacyjne,
- 2) wymagania, jakim muszą odpowiadać urządzenia lub przedmioty w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej,
- 3) zasady wprowadzania do obrotu handlowego urządzeń lub przedmiotów objętych wymogami ustawy.

3. Celem ustawy jest stworzenie warunków dla:

- 1) zapewnienia powszechnego dostępu na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do usług telekomunikacyjnych,

- 2) ochrony interesów użytkowników telekomunikacji,
- 3) wspierania równoprawnej i efektywnej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- 4) rozwoju nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, integrującej usługi telekomunikacyjne, informacyjne i audiowizualne, umożliwiającej dostęp do ogólnoeuropejskich oraz światowych sieci i usług telekomunikacyjnych,
- 5) zapewnienia ładu w gospodarce zasobami: numeracji, widma częstotliwości fal radiowych oraz orbitalnymi,
- 6) ochrony interesu państwa w zakresie obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) abonent — podmiot, który jest stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawartej na piśmie z operatorem lub z podmiotem udostępniającym usługi telekomunikacyjne,
- 2) aparatura — urządzenia zawierające podzespoły elektryczne lub elektroniczne, a także instalacje, kable i osprzęt,
- 3) dzierżawa łączy telekomunikacyjnych — usługę telekomunikacyjną polegającą na zapewnianiu możliwości transmisji sygnałów pomiędzy określonymi punktami sieci telekomunikacyjnej, bez komutacji wykonywanej na żądanie użytkownika lub przez niego nadzorowanej i z zachowaniem tej samej postaci sygnałów: wejściowego i wyjściowego,

- 4) eksploatacja sieci telekomunikacyjnych — faktyczne i bezpośrednie dysponowanie całością funkcji urządzeń i sieci zapewniających telekomunikację,
- 5) infrastruktura telekomunikacyjna — urządzenia telekomunikacyjne, nie będące urządzeniami końcowymi, linie, kanalizację, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji,
- 6) interoperacyjność sieci — zdolność sieci telekomunikacyjnych do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych w tych sieciach,
- 7) kompatybilność elektromagnetyczna — zdolność aparatury lub systemu do zadowalającego działania w jego środowisku elektromagnetycznym bez wywoływania ze swojej strony zakłóceń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na zakłócenia elektromagnetyczne innej aparatury lub innych systemów występujących w tym środowisku,
- 8) komutacja — zestawianie połączeń przez wybór docelowego punktu zakończenia sieci spośród wielu możliwych zakończeń sieci,
- 9) międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne — przepisy dotyczące zadań oraz zasad wykonywania służb radiokomunikacyjnych, określone w umowach międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską i ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej,
- 10) numer alarmowy — skrócony numer, ustalony w ustawie lub w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych, przeznaczony dla inicjowania połączeń do służb powołanych ustawowo do niesienia pomocy,
- 11) odporność na zakłócenia elektromagnetyczne — zdolność do działania zgodnie z przeznaczeniem bez ograniczania wykonywanych funkcji w obecności zakłóceń elektromagnetycznych,
- 12) operator — przedsiębiorcę, uprawnionego na podstawie odrębnych przepisów do wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, prowadzącego działalność polegającą na eksploatacji sieci publicznej lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych w sieci publicznej,
- 13) operator publiczny — operatora wykonującego działalność telekomunikacyjną na podstawie zezwolenia telekomunikacyjnego,
- 14) połączenie sieci telekomunikacyjnych — fizyczne i funkcjonalne połączenie sieci telekomunikacyjnych, eksploatowanych przez tego samego operatora lub przez różnych operatorów, w celu zapewnienia telekomunikacji użytkownikom tych sieci lub świadczenia usług telekomunikacyjnych zarówno przez operatorów łączonych sieci, jak i przez inne podmioty mające dostęp do sieci,
- 15) publiczna sieć telefoniczna — sieć publiczną stosującą techniki komutacji, wymagającą wykorzystania zasobów numeracji, zapewniającą między innymi:
 - a) usługę telefoniczną,
 - b) transmisję faksów,
 - c) transmisję danych w paśmie fonicznym za pomocą modemów
— pomiędzy zakończeniami sieci o stałej lokalizacji, zwaną dalej „stacjonarną publiczną siecią telefoniczną”, albo pomiędzy zakończeniami sieci o zmiennej lokalizacji, zwaną dalej „ruchomą publiczną siecią telefoniczną”,
- 16) służba radiokomunikacyjna — nadawanie, przesyłanie lub odbiór fal radiowych dla wypełnienia zadań określonych dla danej służby w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych,
- 17) służba radiokomunikacyjna amatorska — służbę radiokomunikacyjną, mającą na celu nawiązywanie wzajemnych łączności, badania techniczne oraz indywidualne szkolenie, wykonywane w celach niezarobkowych przez uprawnione osoby wyłącznie dla potrzeb własnych,
- 18) satelitarna stacja naziemna — urządzenie radiowe lub zestaw urządzeń radiowych, umieszczone na powierzchni Ziemi, przeznaczone do łączności z urządzeniami lub zestawami urządzeń, umieszczonymi na sztucznych satelitach Ziemi,
- 19) sieć publiczna — sieć telekomunikacyjną, nie będącą siecią wewnętrzną, służącą do świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- 20) sieć telekomunikacyjna — urządzenia telekomunikacyjne i linie telekomunikacyjne, zestawione i połączone w sposób umożliwiający przekaz sygnałów pomiędzy określonymi zakończeniami sieci, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną,
- 21) sieć wewnętrzna — sieć telekomunikacyjną eksploatowaną przez podmiot wyłącznie dla własnych potrzeb lub założoną w budynkach niemieszkalnych usytuowanych na terenie jednej nieruchomości gruntowej,
- 22) strefa numeracyjna — obszar geograficzny, dla którego ustalono wskaźnik międzymiastowy w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych,
- 23) telekomunikacja — nadawanie, odbiór lub transmisję informacji jakiegokolwiek natury, w szczególności: sygnałów, znaków, pisma, obrazów lub dźwięków, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną,
- 24) udostępnianie usług telekomunikacyjnych — działalność gospodarczą polegającą na zapewnianiu dostępu do usług telekomunikacyjnych świadczonych przez operatora,
- 25) urządzenie końcowe — urządzenie telekomunikacyjne lub jego podzespół przeznaczony do współpracy z siecią publiczną, dołączane bezpośrednio lub pośrednio do zakończenia sieci publicznej,
- 26) urządzenie telekomunikacyjne — urządzenie elektryczne lub elektroniczne przeznaczone do zapewniania telekomunikacji,
- 27) urządzenie radiowe — urządzenie telekomunikacyjne wykorzystujące fale radiowe,
- 28) usługa międzynarodowa — usługę telekomunikacyjną polegającą na transmisji lub kierowaniu sy-

- gnałów do zakończenia sieci lub jej punktu nie będącego zakończeniem sieci, zlokalizowanego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,
- 29) usługa międzystrefowa — usługę telekomunikacyjną polegającą na transmisji lub kierowaniu sygnałów do zakończenia sieci zlokalizowanego w innej strefie numeracyjnej,
- 30) usługa telefoniczna — usługę telekomunikacyjną polegającą na bezpośredniej transmisji, za pomocą sieci publicznej wykorzystującej technikę komutacji lub sieci publicznych wykorzystujących techniki komutacji, sygnałów mowy, w czasie rzeczywistym, w taki sposób, że każdy użytkownik może użyć urządzenia końcowego dołączonego do określonego zakończenia sieci dla komunikowania się z innym użytkownikiem innego urządzenia końcowego, dołączonego do innego zakończenia sieci,
- 31) usługa telekomunikacyjna — działalność gospodarczą polegającą na transmisji lub kierowaniu sygnałów w sieciach telekomunikacyjnych,
- 32) użytkownik — podmiot korzystający z usług telekomunikacyjnych lub żądający ich świadczenia albo udostępnienia takich usług,
- 33) użytkownik końcowy — podmiot korzystający z usług telekomunikacyjnych lub żądający ich świadczenia albo udostępnienia takich usług, dla zaspokojenia własnych potrzeb,
- 34) zakłócenie elektromagnetyczne — każde zjawisko elektromagnetyczne, a w szczególności szum elektromagnetyczny, niepożądany sygnał elektromagnetyczny lub niepożądana zmiana właściwości środowiska propagacyjnego, prowadzące do naruszenia normalnej pracy aparatury lub systemu,
- 35) zakończenie sieci — punkt sieci telekomunikacyjnej przeznaczony do zapewniania użytkownikowi dostępu do sieci,
- 36) zasoby orbitalne — pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczania sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji.
- 2) operator posiada stosowne uprawnienia do dysponowania lub wykorzystywania wymaganych dla świadczenia określonych usług telekomunikacyjnych:
- a) częstotliwości, kanałów częstotliwości lub zakresów częstotliwości, zwanych dalej „częstotliwościami”,
 - b) zasobów orbitalnych,
 - c) zakresów numeracji oraz wskaźników obszarów, sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych, zwanych dalej „numeracją”,
 - d) znaków identyfikujących abonenta albo zakończenie sieci, w szczególności adresów, kodów lub haseł, zwanych dalej „znakami identyfikującymi abonenta”,
- 3) w zezwoleniu nie ograniczono obszaru działalności telekomunikacyjnej lub rodzaju usług telekomunikacyjnych, jakie mogą być świadczone w sieci objętej zezwoleniem.

3. Wykonywanie w sieci publicznej działalności telekomunikacyjnej nie objętej zezwoleniem wymaga pisemnego zgłoszenia Prezesowi Urzędu Regulacji Telekomunikacji, zwanemu dalej „Prezesem URT”, co najmniej na 28 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia tej działalności.

4. Z zastrzeżeniem art. 4 i art. 6, używanie urządzeń radiowych wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”.

Art. 4. 1. Przepisów art. 3 nie stosuje się do wykonywania działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiowych przez:

- 1) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podporządkowane Ministrowi Obrony Narodowej oraz jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych — dla własnych potrzeb,
- 2) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych — w odniesieniu do sieci telefonicznej eksploatowanej przez te jednostki dla potrzeb Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
- 3) jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną — na czas pobytu,
- 4) jednostki organizacyjne Urzędu Ochrony Państwa — dla własnych potrzeb,
- 5) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych — dla własnych potrzeb,
- 6) przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — wyłącznie w zakresie związanym

DZIAŁ II

Uprawnienia do działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiowych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 3. 1. Z zastrzeżeniem art. 4 i art. 5, eksploatacja:

- 1) publicznej sieci telefonicznej,
- 2) sieci publicznej, przeznaczonej do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych

— wymaga posiadania zezwolenia telekomunikacyjnego, zwanego dalej „zezwoleniem”.

2. Zezwolenie uprawnia do świadczenia za pomocą sieci objętej zezwoleniem, na obszarze całego kraju, wszelkich usług telekomunikacyjnych, jeżeli:

- 1) przepisy niniejszej ustawy nie stanowią o zakazie lub ograniczeniu świadczenia określonych rodzajów usług telekomunikacyjnych,

z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, z zastrzeżeniem ust. 2,

7) jednostki organizacyjne Służby Więziennej — dla własnych potrzeb.

2. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiowych przez podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 6, członków ich personelu, jak również inne osoby zrównane z nimi, uwzględniając normy prawa międzynarodowego oraz zakres zadań związanych z prowadzeniem działalności dyplomatycznej.

3. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, mogą w zakresie swoich właściwości określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1—3, a także używania urządzeń radiowych przez podległe, nadzorowane i podporządkowane jednostki organizacyjne oraz jednostki wymienione w ust. 1 pkt 3, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.

4. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wykonywania działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 4, a także używania urządzeń radiowych przez jednostki organizacyjne Urzędu Ochrony Państwa, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.

Art. 5. 1. Nie wymaga zezwolenia eksploatacja:

- 1) publicznej sieci telefonicznej, której infrastruktura telekomunikacyjna oraz wszystkie zakończenia są zlokalizowane w całości na obszarze jednej gminy,
- 2) stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, wykorzystującej zasoby numeracji udostępnione przez operatora publicznego na podstawie umów, o których mowa w art. 101,
- 3) sieci publicznej założonej w jednym budynku mieszkalnym, przeznaczonej do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych.

2. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje działalności telekomunikacyjnej spełniającej kryteria określone w art. 3 ust. 1, której wykonywanie nie wymaga zezwolenia, dążąc do zmniejszania zakresu działalności telekomunikacyjnej wykonywanej na podstawie zezwolenia.

3. Zezwolenia udzielone na wykonywanie działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 2, tracą moc w dniu wejścia w życie rozporządzenia. Działalność telekomunikacyjna objęta tymi zezwoleniami może być wykonywana nadal, na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

Art. 6. 1. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzeń radiowych przewidzianych wyłącznie do odbioru, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych, umożliwiających odbiór w zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służb radiokomunikacyjnych, które prowadzą przekaz informacji nie przewidzianych do publicznego odbioru.

3. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego:

- 1) używanego w zagranicznej służbie radiokomunikacyjnej lotniczej lub morskiej i żeglugi śródlądowej zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy do tego organ krajowy lub zagraniczny,
- 2) używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy do tego organ krajowy lub zagraniczny, na okres nie przekraczający 3 miesięcy,
- 3) końcowego, wykorzystującego międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości oraz dopuszczonego do używania przez właściwy do tego organ krajowy lub zagraniczny:
 - a) dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej operatora publicznego,
 - b) służącego do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w transycie, zagranicznym pojazdem, statkiem morskim lub żeglugi śródlądowej albo statkiem powietrznym, przytwierdzonego w sposób trwały do tego pojazdu lub statku.

4. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, rozszerzyć zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń.

5. Pozwolenia dotyczące urządzeń, o których mowa w ust. 4, tracą moc w dniu wejścia w życie rozporządzenia. Urządzenia radiowe objęte tymi pozwoleniami mogą być używane nadal, na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

Rozdział 2

Zezwolenie telekomunikacyjne

Art. 7. 1. Organem właściwym w sprawach zezwoleń jest Prezes URT.

2. Postępowanie w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, wszczyna się na piśmie wniosek, który powinien zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców,
- 3) określenie rodzaju i zakresu działalności telekomunikacyjnej, na którą ma być wydane zezwolenie.

3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie zezwolenia oraz tryb jego składania, a także rodzaje dokumentów wymagane przy rozstrzygnięciu wniosku, uwzględniając zakres informacji niezbędnej do rozstrzygnięcia sprawy.

Art. 8. 1. Prezes URT wydaje zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, operatorowi uprawnionemu na podstawie odrębnych przepisów do wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który zamierza wykonywać działalność telekomunikacyjną określoną w art. 3 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zachodzą:

- 1) przewidziane niniejszą ustawą okoliczności uzasadniające odmowę udzielenia rezerwacji częstotliwości,
- 2) uzasadnione okoliczności prowadzące do:
 - a) zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego,
 - b) naruszenia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną,
 - c) zakłócania pracy innych urządzeń telekomunikacyjnych i sieci telekomunikacyjnych.

2. Odmowa wydania zezwolenia z powodu okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a), następuje po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa, w zakresie ich właściwości. Opinia Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa stwierdzająca, że zachodzą okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności lub bezpieczeństwa państwa, nie wymaga uzasadnienia.

3. Zezwolenia wydaje się na czas określony, nie krótszy niż 10 lat oraz nie dłuższy niż 25 lat, chyba że wnioskodawca zamierza wykonywać działalność przez krótszy okres.

Art. 9. Do wydawania i odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7 i art. 8.

Art. 10. 1. W zezwoleniu określa się:

- 1) uprawnionego operatora oraz jego siedzibę i adres,
- 2) rodzaj sieci objętej zezwoleniem,
- 3) okres ważności.

2. W zezwoleniu można określić:

- 1) rodzaje usług telekomunikacyjnych, jakie mogą być świadczone w sieci objętej zezwoleniem, w przypadku:
 - a) gdy wnioskodawca zamierza świadczyć usługi telekomunikacyjne w zakresie węższym, niż to wynika z przeznaczenia sieci,
 - b) o którym mowa w art. 142 ust. 4 oraz w art. 146 ust. 2,
- 2) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna objęta zezwoleniem, jeżeli wnioskodawca nie zamierza prowadzić działalności na obszarze całego kraju, z zastrzeżeniem ust. 3, a także w przypadku, o którym mowa w art. 142 ust. 4,
- 3) zakres wykonywania obowiązków lub zadań przewidzianych ustawą,
- 4) termin rozpoczęcia świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- 5) okres ważności.

3. W przypadku gdy zezwolenie dotyczy eksploatacji publicznej sieci telefonicznej, obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna, powinien być spójny.

4. W zezwoleniu można podać opis sieci publicznej objętej zezwoleniem, w zakresie wynikającym z wniosku.

5. Zezwolenie może zawierać rezerwację częstotliwości, przydział numeracji lub znaków identyfikujących abonenta.

6. Zezwolenie jest jawne, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

7. Prezes URT ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Telekomunikacji, zwanym dalej „Biuletynem URT”, wykaz udzielonych zezwoleń, nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym.

Art. 11. 1. Nie można odmówić ponownego wydania zezwolenia na wniosek uprawnionego operatora, złożony nie później niż 6 miesięcy przed upływem terminu ważności zezwolenia, jeżeli w okresie jego wykonywania nie wystąpiły okoliczności uzasadniające odmowę wydania, cofnięcie lub ograniczenie zakresu zezwolenia.

2. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady zmieniania warunków określonych w zezwoleniach, przez zniesienie ograniczeń określonego rodzaju lub rozszerzenie zakresu wydanych zezwoleń, mając na uwadze przyspieszenie procesu dostosowania udzielonych uprawnień do zmian przepisów związanych z liberalizacją rynku telekomunikacyjnego.

Art. 12. 1. Prezes URT cofa zezwolenie, jeżeli:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące operatorowi wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem,
- 2) operator przestał spełniać warunki określone przepisami prawa, wymagane do uzyskania zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 4,
- 3) operator nie usunął, w wyznaczonym terminie, stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z przepisami prawa.

2. Prezes URT może cofnąć zezwolenie albo ograniczyć przedmiot lub obszar działalności, jeżeli:

- 1) operator narusza przepisy ustawy,
- 2) operator narusza warunki zezwolenia lub innych decyzji wydanych na podstawie ustawy,
- 3) podjęto decyzję o likwidacji lub ogłoszono upadłość operatora,
- 4) operator uchyla się od uiszczania opłat przewidzianych w ustawie.

3. Prezes URT może ograniczyć przedmiot lub obszar działalności, jeżeli operator nie zapewnia ciągłości świadczenia usług powszechnych.

4. W przypadku gdy operator przestał spełniać warunki określony w art. 8 ust. 1 pkt 2 lit. a), zezwolenie cofa się na wniosek Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa, w zakresie ich właści-

wości. Wniosek Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa nie wymaga uzasadnienia.

5. Z wyjątkiem przypadków nie cierpiących zwłoki oraz zdarzeń nieodwracalnych, decyzja o cofnięciu zezwolenia albo o ograniczeniu przedmiotu, zakresu lub obszaru działalności może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu operatora do usunięcia przyczyn uzasadniających wydanie takich decyzji.

6. Decyzja o cofnięciu zezwolenia albo o ograniczeniu przedmiotu lub obszaru działalności może określać warunki dotyczące zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych.

7. O zamiarze zastosowania przepisów ust. 1—6 wobec operatorów, którym wydano zezwolenie na eksploatację sieci telekomunikacyjnych przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes URT informuje Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Art. 13. 1. W zezwoleniu można nałożyć na spółkę obowiązek każdorazowego zgłaszania Prezesowi URT przypadków wejścia w posiadanie przez jednego akcjonariusza prawa do ponad 10%, 30%, 50% głosów na walnym zgromadzeniu, w terminie 14 dni od powzięcia wiadomości w tej sprawie.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do zgromadzenia wspólników oraz nabywania lub obejmowania udziałów albo praw z udziałów.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają przepisów ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 oraz z 2000 r. Nr 31, poz. 381 i Nr 60, poz. 704).

Rozdział 3

Zgłoszenie działalności telekomunikacyjnej

Art. 14. 1. Zgłoszenie działalności telekomunikacyjnej nie wymagającej zezwolenia, wykonywanej w sieci publicznej, zwane dalej „zgłoszeniem”, powinno zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,
- 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy,
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców,
- 4) określenie rodzaju i zakresu zamierzonej działalności telekomunikacyjnej,
- 5) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna,
- 6) datę rozpoczęcia działalności.

2. Prezes URT może zgłosić, w drodze decyzji, w terminie 21 dni od dnia wpływu zgłoszenia, sprzeciw wobec podjęcia przez przedsiębiorcę zgłaszanej działalności telekomunikacyjnej, jeżeli zgłoszenie narusza przepisy ustawy, jest niekompletne lub zawarte w nim dane nie są zgodne ze stanem faktycznym.

3. Do potwierdzania okoliczności związanych z dokonaniem zgłoszenia stosuje się przepisy Kodeksu po-

stępowania administracyjnego, dotyczące wydawania zaświadczeń.

Art. 15. 1. Przedsiębiorca prowadzący w sieci publicznej działalność telekomunikacyjną nie wymagającą zezwolenia jest obowiązany zgłaszać Prezesowi URT zmiany stanu faktycznego i prawnego ujętego w zgłoszeniu, zaistniałe od czasu ostatniego zgłoszenia, w tym dotyczące zaprzestania przez przedsiębiorcę wykonywania działalności telekomunikacyjnej objętej zgłoszeniem, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany.

2. Do zgłaszania zmian stosuje się odpowiednio przepisy art. 14.

Art. 16. Wykonywanie działalności telekomunikacyjnej wymagającej zgłoszenia: bez zgłoszenia, niezgodnej ze zgłoszeniem lub objętej sprzeciwem Prezesa URT, o którym mowa w art. 14 ust. 2, jest zabronione.

Rozdział 4

Pozwolenia radiowe

Art. 17. 1. Organem właściwym w sprawach pozwoleń jest Prezes URT.

2. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczynają się na pisemny wniosek.

3. Pozwolenie może być wydane łącznie z zezwoleniem.

4. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, wzór i szczegółowy tryb składania wniosku o wydanie pozwolenia oraz rodzaje dokumentów niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy, uwzględniając specyfikę służb radiokomunikacyjnych, sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych, w których będą wykorzystywane urządzenia radiowe.

Art. 18. 1. Pozwolenie wydaje się podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, a także jeżeli:

- 1) nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2,
- 2) częstotliwości objęte wnioskiem:
 - a) są dostępne,
 - b) zostały przeznaczane w Krajowej Tablicy Przenaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem,
 - c) mogą być ochronione przed zakłóceniami,
 - d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną,
- 3) wnioskodawca przedłoży:
 - a) dokument lub znak potwierdzający spełnianie zasadniczych wymagań, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 2, jeżeli urządzenie podlega obowiązkowej ocenie zgodności,
 - b) wymagane świadectwo operatora radiowego,
 - c) wymagane zezwolenie, do którego wykonywania urządzenie będzie używane,

d) rezerwację częstotliwości, jeżeli została dokonana.

2. Pozwolenia są wydawane na okres nie przekraczający 10 lat.

3. Prezes URT odmawia wydania pozwolenia, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 lit. a), po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa, w zakresie ich właściwości. Opinia Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa stwierdzająca, że zachodzą okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności lub bezpieczeństwa państwa, nie wymaga uzasadnienia.

4. Do pozwoleń stosuje się odpowiednio przepisy art. 11.

5. Pozwolenie jest jawne.

Art. 19. 1. Pozwolenie określa:

- 1) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres,
- 2) rodzaj oraz cechy identyfikacyjne urządzenia radiowego,
- 3) warunki wykorzystywania częstotliwości,
- 4) warunki używania urządzenia, w szczególności rodzaj służby radiokomunikacyjnej lub sieci telekomunikacyjnej, w której urządzenie może być wykorzystywane,
- 5) okres ważności.

2. W pozwoleniu można określić:

- 1) zasady używania urządzenia i obowiązki użytkownika w sytuacjach szczególnych zagrożeń,
- 2) sposób uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania częstotliwości.

3. Pozwolenie może zawierać przydział sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych.

4. Pozwolenie uprawnia do wykorzystywania objętych pozwoleniem częstotliwości, sygnałów identyfikacyjnych oraz znaków wywoławczych.

Art. 20. 1. Warunki wykorzystywania częstotliwości powinny określać w szczególności:

- 1) dla urządzenia radiowego naziemnego lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takich urządzeń:
 - a) częstotliwość lub częstotliwości graniczne kanałów częstotliwości lub zakresów częstotliwości albo numery kanałów,
 - b) odpowiednio, lokalizację urządzenia albo obszar jego przemieszczania,
 - c) odpowiednio, moc promieniowaną lub moc wyjściową,
 - d) odpowiednio, polaryzację, wysokość zawieszenia lub charakterystykę promieniowania anteny nadawczej,
 - e) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania,
- 2) dla naziemnej stacji satelitarnej lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządze-

nia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi:

- a) nazwę wykorzystywanego satelity i jego położenie,
- b) odpowiednio, lokalizację naziemnej stacji satelitarnej lub obszar jej przemieszczania,
- c) częstotliwość lub częstotliwości skrajne zakresów częstotliwości lub kanałów częstotliwości albo numery kanałów, wykorzystywane do transmisji sygnałów w kierunkach: kosmos — Ziemia i Ziemia — kosmos,
- d) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania.

2. Warunki wykorzystywania częstotliwości mogą określać datę rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości.

Art. 21. 1. Do cofnięcia lub zmiany pozwolenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 12 ust. 1, 2 i 4—7.

2. Prezes URT może także cofnąć pozwolenie lub zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z pozwoleniem zakłóca pracę innych urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych,
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych pozwoleniem,
- 3) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych pozwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia lub dnia rozpoczęcia ich wykorzystywania wskazanego w pozwoleniu.

3. Prezes URT może zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości, jeżeli:

- 1) częstotliwości objęte pozwoleniem są wykorzystywane w stopniu niewielkim lub w sposób nieefektywny,
- 2) praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.

4. Pozwolenie wygasa z mocy prawa w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości.

Rozdział 5

Rezerwacja częstotliwości

Art. 22. 1. Rezerwacja częstotliwości lub zasobów orbitalnych, zwana w ustawie „rezerwacją częstotliwości”, określa częstotliwości lub zasoby orbitalne, które w okresie rezerwacji pozostają w dyspozycji podmiotu, któremu dokonano rezerwacji.

2. Rezerwacji częstotliwości dokonuje, zmienia ją lub cofa:

- 1) Prezes URT — w zezwoleniu lub w drodze innej decyzji, z zastrzeżeniem ust. 4,
- 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, w porozumieniu z Prezesem URT — w zakresie określonym ustawą z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121,

poz. 770, z 1999 r. Nr 90, poz. 999 oraz z 2000 r. Nr 29, poz. 356 i 358).

3. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, a także jeżeli nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 oraz art. 18 ust. 1 pkt 2.

4. Rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną dokonuje się w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie dotyczącym:

- 1) określenia programów telewizyjnych lub radiofonicznych, tworzących zespolony sygnał cyfrowy rozpowszechniany lub rozprowadzany za pomocą rezerwowanej częstotliwości, zwany dalej „sygnałem multipleksu”,
- 2) uporządkowania w sygnale multipleksu programów, o których mowa w pkt 1, zwanych dalej „audiowizualnymi składnikami sygnału multipleksu”,
- 3) proporcji udziału w sygnale multipleksu audiowizualnych składników tego sygnału,
- 4) obszaru, na którym może być rozpowszechniany lub rozprowadzany sygnał multipleksu.

5. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony.

6. Do odmowy rezerwacji częstotliwości stosuje się odpowiednio przepisy art. 8 ust. 2.

7. Rezerwacja częstotliwości jest jawna.

Art. 23. 1. W rezerwacji częstotliwości określa się:

- 1) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres,
- 2) częstotliwości objęte ustalonym planem zagospodarowania częstotliwości, o którym mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1, lub pozycje orbitalne,
- 3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości,
- 4) rodzaj służby radiokomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnej lub usługi telekomunikacyjnej, w której częstotliwości objęte rezerwacją mogą być wykorzystywane,
- 5) audiowizualne składniki sygnału multipleksu, ich uporządkowanie w sygnale multipleksu oraz proporcje ich udziału w sygnale multipleksu w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 4,
- 6) okres rezerwacji.

2. Rezerwacja częstotliwości może określać warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 20.

3. Rezerwacja częstotliwości może zostać zmieniona lub cofnięta w przypadku zmiany zezwolenia, w którym została udzielona, oraz w przypadkach określonych w art. 21 ust. 1—3.

4. Rezerwacja częstotliwości wygasa z mocy prawa w przypadku cofnięcia lub wygaśnięcia uprawnienia, z którym została dokonana.

5. W okresie ważności rezerwacji częstotliwości nie można odmówić wydania pozwolenia na używanie

urządzenia radiowego wykorzystującego częstotliwości objęte rezerwacją z tytułu wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, lub niespełnienia warunków określonych w art. 18 ust. 1 pkt 2, chyba że uległ zmianie stan prawny lub faktyczny przyjęty za podstawę dokonania rezerwacji.

6. Przepisów ust. 1 pkt 4 oraz ust. 3—5 nie stosuje się do rezerwacji częstotliwości dla komórek i jednostek, o których mowa w art. 4 ust. 1.

Art. 24. 1. W przypadku braku dostatecznych zasobów częstotliwości podmioty wnioskujące o dokonanie rezerwacji częstotliwości:

- 1) są wyłaniane w drodze przetargu, w przypadku zasobów częstotliwości wykorzystywanych do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej,
- 2) mogą być wyłonione w drodze przetargu, w pozostałych przypadkach.

2. Przetargi ogłasza i przeprowadza Prezes URT.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zmian rezerwacji częstotliwości.

4. Przy ponownym udzielaniu rezerwacji częstotliwości przetargu nie przeprowadza się.

Art. 25. 1. Przetarg ogłasza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wplynięcia pierwszego wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości objętej przetargiem.

2. W ogłoszeniu o przetargu określa się jego przedmiot i zakres oraz warunki uczestnictwa.

3. Prezes URT określa w dokumentacji przetargowej szczegółowe warunki przetargowe, w tym warunki uczestnictwa w przetargu oraz szczegółowe kryteria oceny ofert.

4. Dokumentacja przetargowa może określać warunki prowadzenia działalności telekomunikacyjnej wymagającej wykorzystania zasobów częstotliwości objętych przetargiem.

5. Dokumentacja przetargowa jest udostępniana za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji. Opłata jest pobierana przez Urząd Regulacji Telekomunikacji, zwany dalej „URT”.

6. Prezes URT, w drodze decyzji, unieważnia przetarg, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy uczestników przetargu.

7. Prezes URT uznaje, w drodze decyzji, przetarg za nierozstrzygnięty, jeżeli:

- 1) żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu albo nie osiągnął wskazanego w dokumentacji przetargowej minimum kwalifikacyjnego,
- 2) w terminie wskazanym w dokumentacji przetargowej do przetargu nie przystąpił żaden podmiot,
- 3) liczba uczestników przetargu jest mniejsza lub równa liczbie podmiotów uprawnionych do ubiegania się o rezerwację częstotliwości.

8. Wobec uczestników przetargu, o których mowa w ust. 7 pkt 3, przepisów art. 24 ust. 1 nie stosuje się.

9. Minister właściwy do spraw łączności określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przeprowadzania przetargów, zapewniając w szczególności, aby:

- 1) sposób ogłaszania przetargów zapewniał właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych przetargiem,
- 2) warunki uczestnictwa w przetargu nie eliminowały podmiotów spełniających wymagania dla dokonania rezerwacji częstotliwości,
- 3) oceny ofert miały charakter obiektywny, przejrzysty i niedyskryminujący żadnego uczestnika przetargu.

Rozdział 6

Świadectwa operatora urządzeń radiowych

Art. 26. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych.

Art. 27. 1. Prezes URT wydaje świadectwo operatora urządzeń radiowych na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu z wiadomości i umiejętności osoby ubiegającej się o świadectwo operatora urządzeń radiowych oraz po udokumentowaniu przez nią wymaganej praktyki.

2. Egzamin osoby ubiegającej się o świadectwo operatora urządzeń radiowych przeprowadza URT.

3. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych pobiera się opłaty. Opłaty te są pobierane przez URT.

4. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu i ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych, zakres wymogów egzaminacyjnych, a także zakres, tryb i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki, biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz przepisy zawarte w dokumentach europejskich organizacji telekomunikacyjnych,
- 2) szczegółowy tryb przeprowadzania egzaminów, a także wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa, kierując się zasadą, iż nie powinny one stanowić bariery dla osób zainteresowanych obsługą urządzeń radiowych.

Art. 28. Osoby posiadające właściwe świadectwo operatora urządzeń radiowych, wydane przez Prezesa URT lub przez uprawniony do tego organ zagraniczny, mogą obsługiwać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, pracujące w zagranicznej radiokomunikacyjnej służbie lotniczej albo morskiej i żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi.

Rozdział 7

Opłaty za wydanie lub posiadanie uprawnień

Art. 29. 1. Za wydanie zezwolenia pobiera się jednorazową opłatę. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

2. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i terminy uiszczania opłat za wydanie zezwolenia, z uwzględnieniem zasady, że opłaty te nie mogą przewyższać kosztów wydania zezwolenia.

Art. 30. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji w przydziale numeracji, uiszcza:

- 1) jednorazową opłatę za przydział numeracji, jeżeli wybór podmiotu nastąpił w drodze przetargu,
- 2) roczne opłaty za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji,

— a w razie opóźnienia w uiszczaniu tych opłat — naliczane są odsetki ustawowe.

2. Operator publiczny, któremu nie przysługuje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, uiszcza roczne opłaty za posiadanie zezwolenia, a w razie opóźnienia w uiszczaniu tych opłat — naliczane są odsetki ustawowe.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, są pobierane przez URT.

4. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, odpowiednio do przedmiotu i zakresu działalności telekomunikacyjnej prowadzonej przez operatorów, w tym specyfiki wykorzystania przez nich zasobów numeracji, przyjmując, że opłaty te powinny być uzasadnione kosztami regulacji i kontroli działalności telekomunikacyjnej, której dotyczą.

Art. 31. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu albo dysponowania nią w rezerwacji częstotliwości, uiszcza:

- 1) opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, jeżeli wybór podmiotu nastąpił w drodze przetargu,
 - 2) roczne opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości,
- a w razie opóźnienia w uiszczaniu tych opłat — naliczane są odsetki ustawowe.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane przez URT.

3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1,
- 2) wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 2:

- a) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ponoszonych przez komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1—3, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystania częstotliwości przez te jednostki,
- b) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w pozostałych przypadkach

— mając na uwadze koszty prowadzenia gospodarki zasobami częstotliwości.

Art. 32. 1. Opłaty określone w art. 25 ust. 5, art. 27 ust. 3 oraz art. 30 stanowią dochód środka specjalnego URT, z przeznaczeniem na:

- 1) finansowanie prowadzenia egzaminów na świadectwo operatora urządzeń radiowych,
- 2) finansowanie kosztów związanych z prowadzeniem przetargów, o których mowa w art. 24 i 25, w tym kosztów związanych z przygotowaniem dokumentacji przetargowej,
- 3) zakup aparatury pomiarowo-kontrolnej,
- 4) finansowanie prac naukowo-badawczych z zakresu gospodarki zasobami częstotliwości oraz kompatybilności elektromagnetycznej,
- 5) premie dla Prezesa URT, zastępców Prezesa URT oraz pracowników URT — do wysokości 45% środków zgromadzonych na wydzielonym rachunku środka specjalnego.

2. Szczegółowy sposób rozdysponowania wpływów, stanowiących dochód środka specjalnego, określa Prezes URT, z zastrzeżeniem art. 112 ust. 5—7.

Art. 33. Do opłat, o których mowa w art. 30 i w art. 31, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

DZIAŁ III

Świadczenie i udostępnianie usług telekomunikacyjnych

Rozdział 1

Zasady świadczenia i udostępniania usług telekomunikacyjnych

Art. 34. 1. Świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

2. Operator nie może uzależnić zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a także świadczenia tych usług, od:

- 1) zawarcia przez użytkownika umowy o świadczenie innych usług lub nabycia urządzenia u określonego dostawcy,
- 2) niezawierania z innym operatorem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych,
- 3) udzielenia informacji lub danych, innych niż określone w art. 69 ust. 1 i 2.

3. Operator może uzależnić zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych od uprzedniego uzyskania przez operatora urzędowego potwierdzenia danych użytkownika, o których mowa w art. 69 ust. 2, z zastrzeżeniem art. 51 ust. 3.

4. Warunki umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać abonentowi korzystania z prawa do zmiany operatora świadczącego usługi telekomunikacyjne.

5. W przypadku gdy zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych było związane z ulgą przyznaną abonentowi, roszczenie z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta przed upływem terminu ustalonego w umowie nie może przekroczyć określonej w umowie wartości ulgi przyznanej abonentowi, z zastrzeżeniem art. 51 ust. 7.

6. W przypadku świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą urządzeń końcowych publicznie dostępnych, warunki świadczenia usługi telekomunikacyjnej podaje się do publicznej wiadomości w sposób dostępny dla użytkownika.

7. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki świadczenia określonych usług telekomunikacyjnych, w tym wskaźniki dotyczące ich jakości, kierując się wymaganiami europejskich organizacji normalizacyjnych, a w przypadku braku takich wymagań — wymaganiami innych międzynarodowych organizacji normalizacyjnych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.

Art. 35. 1. Operatorzy ustalają ceny usług telekomunikacyjnych, o ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

2. Ceny usług telekomunikacyjnych są ustalane na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów, zapewniających równe traktowanie użytkowników.

3. W przypadku zmiany cen usług telekomunikacyjnych operator jest obowiązany do pisemnego powiadomienia abonenta, z wyprzedzeniem co najmniej jednego okresu rozliczeniowego, o zakresie zmian i terminie ich wprowadzenia.

4. Operator jest obowiązany do przedłożenia Prezowi URT, na jego żądanie, w terminie przez niego określonym, aktualnego cennika usług telekomunikacyjnych, zwanego dalej „cennikiem”.

Art. 36. 1. Operator jest obowiązany do rejestracji danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych, w zakresie umożliwiającym ustalenie należności za wykonanie tych usług oraz rozpatrzenie reklamacji.

2. Operator jest obowiązany do dostarczania abonentowi rachunków za wykonane usługi telekomunikacyjne w formie uniemożliwiającej osobom trzecim bezpośredni dostęp do informacji w nich zawartych.

3. Operator udostępnia abonentowi szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych w przypadkach przewidzianych ustawą lub umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych, nieodpłatnie w przypadku uwzględnienia reklamacji.

4. Operator przechowuje dane, o których mowa w ust. 1, co najmniej przez okres 12 miesięcy, a w przypadku wniesienia reklamacji — przez okres niezbędny do rozstrzygnięcia sporu.

Art. 37. 1. Operatorzy, których roczny przychód ze świadczenia usług telekomunikacyjnych w poprzednim roku kalendarzowym przekroczył równowartość 2 milionów EURO, są obowiązani do przedkładania Prezesowi URT, w terminie do dnia 30 czerwca, sprawozdania z działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym, zawierającego roczne sprawozdanie finansowe, informację o stosowanych systemach kalkulacji kosztów, a także dane dotyczące rodzaju i zakresu prowadzonej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

2. Operatorzy, których roczny przychód ze świadczenia usług telekomunikacyjnych w poprzednim roku kalendarzowym był równy lub mniejszy od równowartości 2 milionów EURO, są obowiązani do przedkładania Prezesowi URT, w terminie do dnia 31 marca, pisemnej informacji o rodzaju i zakresie prowadzonej działalności telekomunikacyjnej.

3. Równowartość kwot EURO, o których mowa w ust. 1 i 2, przelicza się na złote według średniego kursu Narodowego Banku Polskiego dla EURO, obowiązującego w dniu 1 stycznia roku kalendarzowego, objętego sprawozdaniem lub informacją.

Art. 38. Do udostępniania usług telekomunikacyjnych oraz do podmiotów udostępniających te usługi stosuje się odpowiednio przepisy art. 34—37.

Art. 39. 1. Operatorzy są obowiązani do realizacji postanowień Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w dniu 18 kwietnia 1961 r. w Wiedniu (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232 i 233), oraz innych umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, w zakresie zapewniania środków łączności przedstawicielstwom dyplomatycznym, urzędom konsularnym, misjom specjalnym oraz przedstawicielstwom organizacji międzynarodowych, korzystającym z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mającym siedziby na terenie ich działania.

2. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, uwzględniając zakres zadań związanych z prowadzeniem działalności dyplomatycznej.

Art. 40. 1. Operatorzy są obowiązani do wykonywania zadań na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego w zakresie i na warunkach określonych w niniejszej ustawie oraz przepisach odrębnych.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy zapewnienia, na koszt operatora, technicznych i organizacyjnych możliwości wykonywania w sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez operatora zadań na rzecz prokuratury, sądów, a także uprawnionych jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej, uprawnionych jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw

wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz Szefowi Urzędu Ochrony Państwa, poczynawszy od dnia rozpoczęcia eksploatacji tej sieci, jeżeli Prezes URT nie ustali, na wniosek zainteresowanego operatora, późniejszego terminu.

3. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przypadki, w których podmiot może wnioskować o odroczenie, o którym mowa w ust. 2, warunki, jakie muszą być spełnione dla udzielenia odroczenia, a także maksymalne terminy odroczeń, uwzględniając rodzaj i zakres działalności telekomunikacyjnej wykonywanej przez podmiot,
- 2) szczegółowe wymagania i sposób wypełniania obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, z wyłączeniem spraw uregulowanych w art. 242 Kodeksu postępowania karnego, kierując się zasadą osiągnięcia celu przy najniższych nakładach.

Art. 41. 1. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać osobom, posiadającym tytuł prawny do korzystania z nieruchomości lub jej części, korzystania z usług telekomunikacyjnych świadczonych użytkownikom przez operatorów publicznych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nieruchomość stanowi przedmiot użytkowania, najmu, dzierżawy lub trwałego zarządu.

Art. 42. 1. Użytkownik może dołączać do udostępnionych zakończeń sieci publicznej, w sposób zgodny z prawem, urządzenia końcowe, spełniające zasadnicze wymagania określone w art. 88 ust. 2 pkt 2.

2. Zabrania się podejmowania działań utrudniających albo uniemożliwiających świadczenie lub korzystanie z usług telekomunikacyjnych, a w szczególności:

- 1) dołączania do sieci publicznej urządzeń telekomunikacyjnych nie spełniających zasadniczych wymagań, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 2, lub urządzeń nie przeznaczonych do dołączania do sieci publicznej, nawet gdy spełniają zasadnicze wymagania, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 2,
- 2) dołączania urządzeń telekomunikacyjnych do sieci publicznej w punktach nie będących jej zakończeniami, z wyłączeniem działań podejmowanych przez operatora w ramach eksploatacji tej sieci albo na podstawie art. 62 lub art. 77 ust. 3,
- 3) zakłócania pracy sieci telekomunikacyjnych.

Art. 43. 1. Abonent publicznej sieci telefonicznej może żądać zmiany przydzielonego numeru, jeżeli wykaże, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.

2. Abonent publicznej sieci telefonicznej może żądać zachowania przydzielonego numeru, co najmniej na obszarze strefy numeracyjnej sieci tego samego operatora, w przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca prowadzenia działalności.

3. Abonent sieci telefonicznej może wybrać operatora publicznego świadczącego usługi telefoniczne międzynarodowe, a w przypadku sieci stacjonarnej — także usługi telefoniczne międzystrefowe. Z tytułu zmiany przez abonenta operatora publicznego świadczącego telefoniczne usługi międzystrefowe lub międzynarodowe nie przysługuje roszczenie w stosunku do abonenta.

4. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki korzystania przez abonentów z uprawnień, o których mowa w ust. 1—3, uwzględniając dostępność usług telekomunikacyjnych, możliwości techniczne publicznych sieci telefonicznych oraz istniejące zasoby numeracji.

Art. 44. 1. Operator świadczący usługi telefoniczne jest obowiązany zapewnić techniczne możliwości dla realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 43, a w przypadku gdy możliwości takie istnieją — zapewnić abonentowi korzystanie z tych uprawnień.

2. Prezes URT, na wniosek operatora sieci telefonicznej, może w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 43, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.

Art. 45. 1. Operator publicznej sieci telefonicznej jest obowiązany zapewnić użytkownikom swej sieci bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi.

2. Operator jest obowiązany zapewnić kierowanie połączeń inicjowanych za pomocą numeru alarmowego do właściwych terytorialnie jednostek służb, którym przydzielono ten numer alarmowy.

Art. 46. 1. Do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych polegających na udostępnianiu sieci publicznych użytkownikom dla zarobkowego pozyskiwania, wytwarzania, przetwarzania, przechowywania, wykorzystywania lub udostępniania informacji, zwanych dalej „usługami dostępu do sieci”, stosuje się odpowiednio przepisy art. 79, art. 81 pkt 4 oraz art. 83—85.

2. W umowie o świadczenie usług dostępu do sieci ustala się w szczególności warunki techniczne podłączenia urządzeń końcowych użytkownika oraz zasady rozliczeń pomiędzy operatorem a użytkownikiem.

3. Operator jest obowiązany udzielać użytkownikom żądającym zawarcia umów, o których mowa w ust. 1, danych niezbędnych do zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a także oferować im warunki świadczenia usług telekomunikacyjnych nie gorsze, dla pozostałych stron umowy, od stosowanych przez siebie w ramach własnego przedsiębiorstwa lub w stosunkach z podmiotami zależnymi w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270 i Nr 60, poz. 702 i 703).

Art. 47. Przepisów o świadczeniu usług telekomunikacyjnych nie stosuje się do działalności prowadzonej w sieciach wewnętrznych.

Art. 48. Potwierdzenie nadania telegramu, wystawione przez jednostkę organizacyjną państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej „Poczta Polska”, ma moc dokumentu urzędowego.

Rozdział 2

Świadczenie usług powszechnych

Art. 49. 1. Usługi telefoniczne, z wyłączeniem usług dostępu do sieci, usługi faksowe oraz usługi transmisji danych w paśmie fonicznym za pomocą modemów świadczone przez operatorów publicznych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych, wraz ze świadczeniami dodatkowymi, polegającymi na:

- 1) udzielaniu informacji o numerach abonentów, zwanym dalej „usługą biura numerów”,
- 2) udogodnieniach dla osób niepełnosprawnych,
- 3) dostarczaniu, na pisemne żądanie abonenta, szczegółowego wykazu wykonanych mu usług telekomunikacyjnych

— zwane dalej „usługami powszechnymi”, powinny być dostępne każdemu użytkownikowi z zachowaniem wymaganej jakości i po przystępnej cenie, na obszarze całego kraju.

2. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia usług powszechnych, w tym wymagania dotyczące ich jakości i dostępności, a także liczby publicznie dostępnych telefonów, w których połączenie jest opłacane automatycznie, w szczególności za pomocą monety, żetonu, karty telefonicznej albo karty płatniczej, zwanych dalej „aparatai publicznymi”, w tym przystosowanych dla osób niepełnosprawnych.

Art. 50. 1. Operator świadczący usługi powszechne jest obowiązany do określenia zakresu i warunków ich wykonywania w regulaminie wykonywania usług, podanym do publicznej wiadomości i dostarczonym nieodpłatnie abonentowi wraz z umową o świadczenie usług powszechnych, a także na jego żądanie.

2. Regulamin wykonywania usług powszechnych powinien określać w szczególności:

- 1) rodzaje świadczonych usług telekomunikacyjnych oraz usług i świadczeń dodatkowych,
- 2) warunki wykonywania usług telekomunikacyjnych, w tym wymagania techniczne dla zakończeń sieci,
- 3) warunki zawierania i rozwiązywania umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych,
- 4) maksymalne terminy rozpoczęcia świadczenia usług telekomunikacyjnych objętych umową,
- 5) tryb postępowania reklamacyjnego.

3. Operator jest obowiązany świadczyć usługi powszechne zgodnie z regulaminem, o którym mowa w ust. 1.

Art. 51. 1. Operator świadczący usługi powszechne nie może odmówić zawarcia umowy o świadczenie

tych usług, jeżeli użytkownik spełni warunki wynikające z regulaminu wykonywania usług telekomunikacyjnych.

2. Umowa o świadczenie usług powszechnych powinna być zawarta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej zawarcie oraz określać w szczególności termin rozpoczęcia ich świadczenia.

3. Do umów o świadczenie usług powszechnych nie stosuje się przepisu art. 34 ust. 3.

4. Z tytułu niedotrzymania z winy operatora:

- 1) terminu zawarcia umowy o świadczenie usług powszechnych lub
- 2) określonego w umowie o świadczenie usług powszechnych terminu rozpoczęcia świadczenia użytkownikowi, który nie posiada dostępu do usług powszechnych z tytułu innej umowy o świadczenie usług powszechnych, zawartej z tym użytkownikiem

— za każdy dzień przekroczenia terminu przysługuje użytkownikowi od operatora odszkodowanie w wysokości 1/30 określonej w umowie miesięcznej opłaty abonamentowej, stosowanej przez operatora za świadczenie usług powszechnych płatnych okresowo.

5. Do postępowania reklamacyjnego z tytułu niedotrzymania terminów, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy art. 74 i 75.

6. Do przejęcia zobowiązań wynikających z umowy o świadczenie usług przez innego operatora świadczącego usługi powszechne wymagana jest zgoda abonenta, z wyjątkiem zmiany operatora w trybie określonym przepisami art. 54.

7. Z tytułu wypowiedzenia przez abonenta umowy o świadczenie usług powszechnych, przed upływem terminu ustalonego w umowie, operatorowi nie przysługuje roszczenie odszkodowawcze wobec abonenta.

Art. 52. 1. Operatorzy świadczący usługi powszechne są obowiązani zapewnić osobom niepełnosprawnym dostęp do świadczonych przez siebie usług powszechnych przez zakładanie aparatów publicznych przystosowanych do używania przez osoby niepełnosprawne oraz oferowanie osobom niepełnosprawnym urządzeń końcowych przystosowanych do używania przez te osoby, jeżeli używanie takiego urządzenia jest niezbędne dla zapewnienia im dostępu do usług powszechnych.

2. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając specyfikę potrzeb osób o różnych rodzajach niesprawności.

Art. 53. 1. Operator świadczący usługi powszechne może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć świadczenie usług powszechnych lub zmienić warunki świadczenia usług powszechnych, jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie zasadniczych wymagań dotyczących:

- 1) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnej lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia,
- 2) zachowania integralności sieci,
- 3) interoperacyjności sieci,
- 4) zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej lub ochrony danych w sieci,
- 5) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości i spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, abonentom sieci operatora przysługuje skarga w tej sprawie do Prezesa URT, który rozpatruje skargę w terminie jednego tygodnia od dnia jej wniesienia.

3. Operator świadczący usługi powszechne może:

- 1) ograniczyć świadczenie usług telekomunikacyjnych, w pierwszej kolejności nie będących usługami powszechnymi, utrzymując świadczenie usług nie powiększających zadłużenia abonenta, w tym przekazywanie połączeń do abonenta lub połączenia nieodpłatne, jeżeli abonent pozostaje w zwłoce z płatnością należności za wykonanie usług telekomunikacyjnych przez okres dłuższy niż 45 dni,
- 2) ograniczyć lub zawiesić świadczenie usług telekomunikacyjnych, jeżeli abonent uporczywie narusza warunki regulaminu wykonywania usług lub umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych albo podejmuje działania utrudniające albo uniemożliwiające świadczenie lub korzystanie z usług telekomunikacyjnych.

4. Operator świadczący usługi powszechne może jednostronnie rozwiązać umowę z abonentem, któremu ograniczył lub zawiesił świadczenie usług telekomunikacyjnych, po uprzednim bezskutecznym wezwaniu abonenta do:

- 1) zapłaty należności w terminie nie krótszym niż 15 dni, w przypadku zwłoki w płatności za usługi telekomunikacyjne,
- 2) usunięcia przyczyn zawieszenia lub ograniczenia świadczenia usług, w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2.

Art. 54. 1. Operator nie może zaprzestać świadczenia usług powszechnych do czasu przejęcia ich świadczenia przez innego operatora.

2. Operator świadczący usługi powszechne, który zamierza zaprzestać świadczenia tych usług, jest obowiązany niezwłocznie poinformować na piśmie abonentów swojej sieci, zwanych dalej „abonentami sieci przejmowanej”, oraz Prezesa URT o swym zamiarze, a także o działaniach prowadzących do zachowania ciągłości świadczenia usług powszechnych. Operatorowi przysługuje prawo wskazania operatora publicznego, który przejmie świadczenie usług powszechnych.

3. Prezes URT wydaje zezwolenie lub odpowiednio rozszerza zakres zezwolenia na świadczenie usług powszechnych abonentom sieci przejmowanej, operatorowi publicznemu wskazanemu przez operatora, który zamierza zaprzestać świadczenia usług powszechnych,

jeżeli wskazany operator publiczny wystąpi ze stosownym wnioskiem oraz spełnia warunki określone ustawą.

4. W przypadku gdy na podstawie przepisu ust. 3 przejęcie świadczenia usług powszechnych abonentom sieci przejmowanej nie jest możliwe, Prezes URT wydaje zezwolenie lub odpowiednio rozszerza zakres zezwolenia na świadczenie usług powszechnych abonentom sieci przejmowanej, operatorowi publicznemu lub operatorom publicznym, którzy wystąpią ze stosownymi wnioskami oraz spełniają warunki określone ustawą, po konsultacji z wnioskującymi operatorami.

5. W przypadku gdy, na podstawie przepisów ust. 3 albo ust. 4, przejęcie świadczenia usług powszechnych abonentom sieci przejmowanej nie jest możliwe, Prezes URT wydaje decyzję, zobowiązującą do świadczenia usług powszechnych abonentom sieci przejmowanej, operatorowi publicznemu o największym udziale w rynku świadczenia tych usług na obszarze objętym decyzją.

Art. 55. Operator świadczący usługi powszechne jest obowiązany do dostarczania abonentom swojej sieci, po cenie uwzględniającej koszty, aktualnego spisu swoich abonentów z obszaru strefy numeracyjnej, w której znajduje się zakończenie sieci abonenta, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

Art. 56. 1. Operator publicznej sieci telefonicznej jest obowiązany do udostępnienia operatorowi innej publicznej sieci telefonicznej, na jego wniosek i na zasadach nie dyskryminujących żadnego z nich, danych niezbędnych do świadczenia usługi biura numerów na obszarze objętym działalnością usługową wnioskodawcy. Udostępnienie danych następuje na podstawie umowy, do której stosuje się odpowiednio przepisy art. 83—85.

2. Operator publicznej stacjonarnej sieci telefonicznej o największym udziale w rynku świadczenia usług powszechnych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do świadczenia wszystkim użytkownikom publicznych sieci telefonicznych, łącznie z użytkownikami aparatów publicznych, usługi biura numerów obejmującej wszystkich abonentów tych sieci.

3. Prezes URT ustala, w drodze decyzji, operatora, o którym mowa w ust. 2, określając szczegółowe warunki świadczenia usługi biura numerów.

4. Do usługi biura numerów oraz do sporządzania spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się przepisy art. 69 i 70.

Rozdział 3

Podmioty o pozycji dominującej i o znaczącej pozycji rynkowej

Art. 57. 1. W zakresie określonym w ust. 4, Prezes URT, w porozumieniu z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ustala w drodze decyzji, że na obszarze wskazanym w decyzji operator publiczny:

- 1) zajmuje pozycję dominującą, w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów, na rynku

świadczenia określonej usługi telekomunikacyjnej na tym obszarze,

- 2) jest operatorem o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia określonej usługi telekomunikacyjnej, jeżeli udział operatora w rynku świadczenia danej usługi na tym obszarze jest równy lub większy od 25%, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. W zakresie określonym w ust. 4, Prezes URT, w porozumieniu z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, może ustalić, w drodze decyzji, że na obszarze wskazanym w decyzji operator publiczny o udziale w rynku świadczenia określonej usługi telekomunikacyjnej niższym od 25% jest operatorem o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia danej usługi telekomunikacyjnej, biorąc łącznie pod uwagę:

- 1) zdolność operatora do wpływania na funkcjonowanie rynku,
- 2) przychody operatora w odniesieniu do rozmiaru rynku,
- 3) możliwości dostępu operatora do użytkowników końcowych,
- 4) doświadczenie operatora w świadczeniu usług telekomunikacyjnych na rynku.

3. Prezes URT, w porozumieniu z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, może ustalić, w drodze decyzji, że na obszarze wskazanym w decyzji operator publiczny spełniający warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie jest operatorem o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia określonej usługi telekomunikacyjnej, biorąc łącznie pod uwagę czynniki, o których mowa w ust. 2.

4. Prezes URT wydaje decyzję, o których mowa w ust. 1—3, w zakresie świadczenia usług:

- 1) powszechnych,
- 2) dzierżawy łączy telekomunikacyjnych,
- 3) telefonicznych, świadczonych w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych,
- 4) świadczonych na krajowym rynku połączeń międzyoperatorskich.

5. Prezes URT sporządza wykazy operatorów zajmujących pozycję dominującą i operatorów o znaczącej pozycji rynkowej i publikuje je w Biuletynie URT, nie rzadziej niż raz w roku.

6. Prezes URT, w porozumieniu z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, uchyla decyzję, o której mowa w ust. 1—3, z urzędu lub na wniosek operatora, jeżeli operator nie spełnia kryteriów uzasadniających podjęcie takiej decyzji.

7. Na postanowienia Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w sprawach, o których mowa w ust. 1—3 oraz ust. 6, przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie — sądu antymonopolowego.

8. Przepisy dotyczące operatorów o znaczącej pozycji rynkowej stosuje się odpowiednio do operatora zajmującego pozycję dominującą.

9. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria stosowane przy ustalaniu udziału operatora w rynku danej usługi telekomunikacyjnej oraz sposób określania tego udziału, biorąc pod uwagę przedmiot i specyfikę świadczenia każdej z usług, o których mowa w ust. 4.

Art. 58. 1. Operator zajmujący pozycję dominującą w zakresie świadczenia usług powszechnych jest obowiązany do przedkładania Prezesowi URT:

- 1) wzorów umów o świadczenie usług powszechnych lub ich zmian,
- 2) projektu regulaminu wykonywania usług powszechnych lub jego zmiany co najmniej na 3 miesiące przed planowanym terminem wejścia w życie.

2. Prezes URT, w drodze decyzji, może w terminie 30 dni od dnia przedłożenia wzoru umowy lub jego zmiany albo projektu regulaminu wykonywania usług lub jego zmiany zgłosić sprzeciw wobec ich postanowień, jeżeli są sprzeczne z przepisami prawa albo naruszają prawa użytkownika.

3. Regulamin lub jego zmiany w części objętej sprzeciwem Prezesa URT nie wchodzi w życie.

4. Wzór umowy lub jego zmiana objęte w całości lub w części sprzeciwem Prezesa URT nie mogą być stosowane.

5. Operator zajmujący pozycję dominującą w zakresie świadczenia usług powszechnych jest obowiązany do zawierania umów o świadczenie tych usług, na warunkach nie gorszych, dla drugiej strony umowy, od określonych we wzorach umów nie objętych sprzeciwem Prezesa URT.

Art. 59. 1. Ceny usług powszechnych świadczonych przez operatorów o znaczącej pozycji rynkowej powinny uwzględniać koszt ich świadczenia i być niezależne od sposobu wykonywania usługi, jeżeli użytkownik nie żąda świadczeń dodatkowych.

2. Operatorzy zajmujący pozycję dominującą w zakresie świadczenia usług powszechnych lub w zakresie świadczenia usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych są obowiązani do prowadzenia kalkulacji kosztów odrębnie dla:

- 1) każdej z usług, w których zajmują pozycję dominującą,
- 2) rozliczeń wynikających z umów o połączeniu sieci, zawartych z innymi operatorami.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, określi, w drodze rozporządzenia, sposoby kalkulacji kosztów, jakie mogą być stosowane przez operatorów, o których mowa w ust. 2, a także terminy ich wprowadzenia, przyjmując jako zasadę, że sposoby kalkulacji kosztów powinny być wzajemnie porównywalne, a także powinny umożliwiać rozdzielnie kosztów ponoszonych przez operatora z tytułu świadczenia każdej z usług, w której zajmuje pozycję dominującą, od kosztów, które nie mogą być bezpośrednio przypisane do świadczenia zarówno danej usługi, jak i innych usług telekomunikacyjnych.

Art. 60. 1. Operator o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług powszechnych jest obowiązany do przedkładania Prezesowi URT projektu cennika usług powszechnych lub jego zmian, wraz z uzasadnieniem, co najmniej na 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia cennika lub jego zmian w życie.

2. Prezes URT, w drodze decyzji, w terminie 14 dni od dnia przedłożenia projektu cennika lub jego zmiany, może zgłosić sprzeciw wobec projektu cennika lub jego zmiany, jeżeli projekt cennika lub jego zmiany są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.

3. Cennik lub jego zmiany objęte sprzeciwem Prezesa URT nie wchodzi w życie.

4. Cenniki lub ich zmiany podlegają publikacji w Biuletynie URT, na koszt operatora.

5. Przepisy ust. 1—3 nie naruszają przepisów ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów.

Art. 61. 1. Operatorzy o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych są obowiązani do jej świadczenia, z zachowaniem odpowiedniej jakości, wymagań określonych w art. 53 ust. 1 oraz w sposób dostępny każdemu użytkownikowi na obszarze wskazanym w decyzji, o której mowa w art. 57 ust. 1—3.

2. Operator świadczący usługę dzierżawy łączy telekomunikacyjnych nie może odmówić świadczenia usługi z tytułu niespełniania wymagań technicznych przez urządzenia końcowe użytkownika, jeżeli urządzenia te spełniają zasadnicze wymagania, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 2.

3. Zaprzestanie świadczenia usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych wymaga uprzedniej konsultacji z zainteresowanymi użytkownikami.

4. W przypadku gdy operator, o którym mowa w ust. 1, odmawia zawarcia umowy o świadczenie tej usługi, zaprzestaje jej świadczenia albo zmniejsza liczbę dzierżawionych łączy telekomunikacyjnych, uzasadniając to nieprzebraniem przez użytkownika warunków dzierżawy, użytkownik może zwrócić się do Prezesa URT z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu. Prezes URT podejmuje decyzję określającą zakres obowiązku świadczenia usługi po przeprowadzeniu rozprawy administracyjnej.

5. Cena usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych powinna być niezależna od sposobu wykorzystania łączy telekomunikacyjnych przez użytkownika oraz dotyczyć wyłącznie:

- 1) łączy telekomunikacyjnych znajdujących się pomiędzy punktami sieci, do których użytkownik ma dostęp,
- 2) należności za zestawienie łączy oraz okresowej należności za jego dzierżawę.

6. Ceny usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych świadczonej przez operatorów o znaczącej pozycji rynkowej powinny uwzględniać koszt ich świadczenia i być niezależne od sposobu wykonania usługi, jeżeli użytkownik nie żąda świadczeń dodatkowych. Do

cenników za usługę dzierżawy łączy telekomunikacyjnych stosuje się odpowiednio art. 60.

7. Operatorzy zajmujący pozycję dominującą w zakresie świadczenia usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych są obowiązani do opracowania oferty określającej ramowe warunki umów o świadczenie usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych. Do oferty stosuje się odpowiednio przepisy art. 79 oraz art. 81 pkt 4.

8. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, minimalny zestaw rodzajów łączy telekomunikacyjnych, jaki powinien być oferowany w ramach usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych wraz z odpowiednimi wymaganiami techniczno-eksploatacyjnymi, a także minimalny zakres oferty, o której mowa w ust. 7, kierując się dążeniem do stworzenia warunków dla efektywnego świadczenia usługi.

Art. 62. Operator, zajmujący pozycję dominującą w zakresie świadczenia usług powszechnych lub usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych, jest obowiązany do zapewnienia innemu operatorowi dostępu do swojej sieci w każdym technicznie uzasadnionym jej punkcie, nie będącym zakończeniem sieci, chyba że istnieją inne, alternatywne pod względem technicznym i ekonomicznym możliwości wykonania dostępu albo gdy spełnienie żądania wiąże się z niewspółmiernie wysokimi nakładami. Do zapewniania dostępu stosuje się odpowiednio przepisy art. 78—85.

Art. 63. Podmioty zajmujące pozycję dominującą, w rozumieniu przepisów ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów, na rynkach innych niż rynek usług telekomunikacyjnych są obowiązane do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przez wyodrębniony podmiot.

Rozdział 4

Sytuacje szczególnych zagrożeń

Art. 64. 1. Operatorzy są obowiązani uwzględniać przy planowaniu, budowie, rozbudowie, eksploatacji lub łączeniu sieci telekomunikacyjnych możliwość wystąpienia sytuacji szczególnych zagrożeń, a w szczególności wprowadzenia stanu wojennego, stanu wyjątkowego lub stanu klęski żywiołowej.

2. Operatorzy publiczni są obowiązani posiadać aktualny plan działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń, dotyczący w szczególności:

- 1) wzajemnej współpracy operatorów z organami koordynującymi działania ratownicze, służbami ustawowo powołanymi do niesienia pomocy oraz Siłami Zbrojnymi,
- 2) zabezpieczenia sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych przed skutkami zagrożenia,
- 3) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych, zwłaszcza dla służb ratowniczych,
- 4) sposobu wykonywania przez operatorów sieci telekomunikacyjnych i osoby eksploatujące urządzenia telekomunikacyjne świadczeń rzeczowych przewidzianych w ustawie,
- 5) ewidencji i gromadzenia rezerw.

3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb sporządzania planu, o którym mowa w ust. 2, oraz jego aktualizacji, mając na uwadze zakres działalności telekomunikacyjnej prowadzonej przez operatorów, a także wymagania określone w ust. 2.

Art. 65. 1. W sytuacji szczególnego zagrożenia operatorzy publiczni podejmują niezwłocznie działania określone w planie, o którym mowa w art. 64 ust. 2, utrzymując lub odtwarzając świadczenie usług telekomunikacyjnych w pierwszej kolejności służbom powołanym do ratowania życia ludzkiego, a następnie organom administracji rządowej lub samorządu terytorialnego, Policji, Siłom Zbrojnym, obronie cywilnej, Służbie Więziennej oraz pozostałym użytkownikom, zarówno własnej sieci telekomunikacyjnej, jak i sieci telekomunikacyjnych innych operatorów, w szczególności przez użyczenie, w miarę możliwości, urządzeń telekomunikacyjnych na czas akcji ratowniczej.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio wobec osób używających urządzenia radiowe nadawcze i nadawczo-odbiorcze, wykorzystywane w służbach radiokomunikacyjnych.

3. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio podczas działań ratunkowych lub łagodzenia skutków katastrof o zasięgu międzynarodowym, co najmniej w zakresie ustalonym umowami, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 66. 1. W przypadku wprowadzenia stanu wojennego, stanu wyjątkowego lub stanu klęski żywiołowej minister właściwy do spraw łączności może, w drodze decyzji:

- 1) nałożyć na operatorów publicznych określone obowiązki dotyczące utrzymania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- 2) określić numery alarmowe dla określonych służb lub podmiotów,
- 3) ograniczyć publiczną dostępność niektórych usług telekomunikacyjnych,
- 4) ograniczyć zakres eksploatacji sieci telekomunikacyjnych lub używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, z wyłączeniem urządzeń radiowych używanych przez komórki i jednostki, o których mowa w art. 4 ust. 1,
- 5) nakazać nieodpłatne świadczenie, w określonym zakresie, usług telefonicznych inicjowanych z aparatów publicznych.

2. Decyzje wydane na podstawie ust. 1 wygasają z mocy prawa w dniu odwołania stanu wojennego, stanu wyjątkowego lub stanu klęski żywiołowej.

Rozdział 5

Tajemnica telekomunikacyjna i przetwarzanie danych osobowych w telekomunikacji

Art. 67. 1. Tajemnica komunikowania się w telekomunikacji, zwana dalej „tajemnicą telekomunikacyjną”, obejmuje informacje przekazywane w sieciach telekomunikacyjnych, dane dotyczące użytkowników oraz dane dotyczące faktu, okoliczności i rodzaju połączenia, prób uzyskania połączenia między określonymi

zakończeniami sieci, a także identyfikacji bądź lokalizacji zakończeń sieci, pomiędzy którymi wykonano połączenie.

2. Wszystkie osoby, które z tytułu działalności telekomunikacyjnej mają dostęp do informacji i danych, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej.

3. Z wyjątkiem przypadków określonych ustawą, ujawnianie lub przetwarzanie informacji albo danych, objętych tajemnicą telekomunikacyjną, narusza obowiązek zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do informacji i danych ze swojej istoty jawnych albo z przeznaczenia publicznych albo ujawnionych postanowieniem sądu, postanowieniem prokuratora lub na podstawie odrębnych przepisów.

5. Podmioty prowadzące działalność telekomunikacyjną są obowiązane do zachowania należytej staranności, w zakresie uzasadnionym względami technicznymi lub ekonomicznymi, przy zabezpieczaniu urządzeń telekomunikacyjnych, sieci telekomunikacyjnych oraz zbiorów danych przed ujawnieniem tajemnicy telekomunikacyjnej.

6. Podmiot prowadzący działalność telekomunikacyjną jest obowiązany do informowania użytkowników o tym, że stosowane przez niego środki techniczne nie gwarantują bezpieczeństwa przekazu informacji, a także o istniejących możliwościach zapewnienia takiego bezpieczeństwa i związanych z tym kosztach.

Art. 68. 1. Osoba, która, korzystając z urządzenia radiowego, zapoznała się z informacją dla niej nie przeznaczoną, jest obowiązana do zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej. Przepisy art. 67 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

2. Nie stanowi naruszenia tajemnicy telekomunikacyjnej zarejestrowanie przez organ wykonujący kontrolę działalności telekomunikacyjnej informacji uzyskanej w sposób, o którym mowa w ust. 1, w celu udokumentowania faktu naruszenia przepisu niniejszej ustawy.

3. Osoby działające w imieniu operatora mogą włączyć się do trwającego połączenia, jeżeli jest to niezbędne do usunięcia awarii, zakłóceń lub w innym celu związanym z utrzymaniem sieci telekomunikacyjnych lub świadczeniem usługi telekomunikacyjnej, pod warunkiem sygnalizacji tego faktu osobom uczestniczącym w połączeniu.

Art. 69. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, informacje lub dane objęte tajemnicą telekomunikacyjną mogą być zbierane, utrwalane, przechowywane, opracowywane, zmieniane, usuwane lub udostępniane tylko wówczas, gdy czynności te, zwane w ustawie „przetwarzaniem”, są przedmiotem usługi świadczonej użytkownikowi albo są niezbędne do jej wykonania. Przetwarzanie informacji lub danych w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych.

2. Przetwarzanie danych osobowych użytkowników, będących osobami fizycznymi, może dotyczyć:

- 1) nazwisk i imion użytkownika,
- 2) imion rodziców użytkownika,

- 3) miejsca i daty urodzenia użytkownika,
- 4) miejsca stałego pobytu użytkownika,
- 5) numeru ewidencyjnego PESEL użytkownika,
- 6) nazwy i numeru dokumentów potwierdzających tożsamość użytkownika,
- 7) numeru ewidencji podatkowej NIP użytkownika, na jego wniosek,
- 8) numeru konta bankowego lub karty płatniczej użytkownika, na jego wniosek.

3. Operator lub podmiot udostępniający usługi telekomunikacyjne jest obowiązany do poinformowania użytkownika, z którym zawiera umowę o świadczenie usług, jakiego rodzaju dane dotyczące użytkownika będą przetwarzane przez operatora.

Art. 70. 1. Dane osobowe zawarte w publicznie dostępnym spisie abonentów, a także udostępniane za pośrednictwem służb informacyjnych operatora powinny być ograniczone do:

- 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta,
- 2) nazwiska i imion abonenta,
- 3) nazwy miejscowości, w której znajduje się zakończenie sieci udostępnione abonentowi,
- 4) nazwy ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci udostępnione abonentowi.

2. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta.

3. Abonent będący osobą fizyczną może złożyć zastrzeżenie dotyczące umieszczania w publicznie dostępnym spisie abonentów określonych danych identyfikujących abonenta, dotyczących w szczególności nazwiska, imion, płci albo adresu lub części adresu, a także ich udostępniania za pośrednictwem służb informacyjnych operatora.

4. Z tytułu zastrzeżenia, o którym mowa w ust. 3, operator może pobierać opłatę. Opłata powinna odpowiadać kosztom wykonania zastrzeżenia, a jej wysokość nie może stanowić przeszkody do korzystania z uprawnień.

5. Udostępnianie w publicznie dostępnym spisie abonentów lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słuszych interesów tych podmiotów.

Art. 71. 1. Operator publicznej sieci telefonicznej, umożliwiającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, z której jest wywoływane lub zostało dokonane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, jest obowiązany zapewnić, za pomocą prostych środków:

- 1) abonentowi wywołującemu — możliwość wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika wywoływanego, podczas wywołania i połączenia lub w sposób trwały u operatora,
- 2) abonentowi wywoływanemu — możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, a w przypadku gdy

taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego — także możliwość blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.

2. Operator publicznej sieci telefonicznej, zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której jest kierowane lub zostało skierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika wywołującego.

3. Operator publicznej sieci telefonicznej, zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań, jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do urządzenia końcowego tego abonenta.

4. Operator sieci publicznej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że eksploatowana przez niego sieć zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 1—3.

5. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości, o których mowa w ust. 1—3, nie pobiera się opłat.

6. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana przez:

- 1) służby ustawowo powołane do niesienia pomocy, a także organy państwa wykonujące zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach, w celu umożliwienia odpowiedzi na wywołanie,
- 2) operatora sieci, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego aparatu końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników wywołujących tego abonenta.

7. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, o których mowa w ust. 6, są rejestrowane przez operatora na żądanie:

- 1) organów, o których mowa w ust. 6 pkt 1,
- 2) abonenta, o którym mowa w ust. 6 pkt 2.

8. Dane, o których mowa w ust. 6, pozostają w dyspozycji operatora, który udostępnia je organom państwa wykonującym zadania na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach.

Rozdział 6

Odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług telekomunikacyjnych

Art. 72. 1. Do odpowiedzialności operatorów za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi telekomunikacyjnej stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz przepisu art. 75 ust. 1.

2. Operator świadczący usługi powszechne odpowiada za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie jedynie w zakresie określonym ustawą.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, gdy niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi było wynikiem winy umyślnej, rażącego niedbalstwa operatora lub następstwem czynu niedozwolonego.

4. Operator świadczący usługi międzynarodowe odpowiada za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie w zakresie i na zasadach ustalonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 73. 1. Za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo, abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/30 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, jednak nie dłużej niż z okresu ostatnich 12 miesięcy.

2. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy od 48 godzin.

3. Niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi telefonicznej płatnej okresowo, abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej.

Art. 74. 1. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakim powinna odpowiadać reklamacja za:

- 1) niedotrzymanie z winy operatora terminów, o których mowa w art. 51 ust. 4,
- 2) niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej

— a także szczegółowy tryb postępowania reklamacyjnego, mając na uwadze niezbędną ochronę interesu abonenta.

2. Drogę postępowania reklamacyjnego uważa się za wyczerpaną, jeżeli operator nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia reklamacji.

Art. 75. 1. Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym roszczeń określonych w ustawie, wynikających ze stosunków z operatorami świadczącymi usługi telekomunikacyjne, przysługuje użytkownikowi po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego.

2. Roszczenia dochodzone na podstawie ustawy przedawniają się z upływem 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi telekomunikacyjnej, albo od dnia, w którym usługa została wykonana lub miała być wykonana.

3. Bieg przedawnienia roszczeń zawiesza się na okres od dnia wniesienia reklamacji do dnia udzielenia odpowiedzi na reklamację, nie dłużej jednak niż na okres przewidziany do załatwienia reklamacji.

DZIAŁ IV

Łączenie sieci telekomunikacyjnych i współpraca operatorów

Art. 76. 1. Operator publiczny o znaczącej pozycji rynkowej nie może odmówić połączenia swojej sieci

telekomunikacyjnej z siecią telekomunikacyjną innego operatora, jeżeli przyłączana sieć telekomunikacyjna została wybudowana zgodnie z przepisami prawa.

2. Z zastrzeżeniem art. 77 ust. 3, punktem połączenia sieci telekomunikacyjnych może być każdy, technicznie uzasadniony punkt tych sieci, umiejscowiony na obszarze działalności operatora przyłączanej sieci telekomunikacyjnej, chyba że istnieje alternatywny punkt, umiejscowiony na obszarze działalności operatora sieci przyłączającej, równoważny ekonomicznie dla obu operatorów.

Art. 77. 1. Łączenie sieci telekomunikacyjnych i związana z tym współpraca operatorów powinny być prowadzone na warunkach nie dyskryminujących żadnego podmiotu.

2. Operatorzy łączonych sieci telekomunikacyjnych są obowiązani:

- 1) zachować wymagania, o których mowa w art. 53 ust. 1,
- 2) umożliwić wzajemny dostęp do posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej służącej do połączenia sieci telekomunikacyjnych, a także, na zasadach określonych w art. 61, dzierżawę łączy telekomunikacyjnych o jakości, liczbie i przepływnościach odpowiednich dla należytego świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- 3) przekazywać informacje dotyczące wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych w połączonych sieciach, w zakresie niezbędnym dla dokonania rozliczeń z tego tytułu,
- 4) informować się wzajemnie, co najmniej z rocznym wyprzedzeniem, jeżeli operatorzy nie uzgodnią inaczej, o zamierzonych zmianach w swej sieci telekomunikacyjnej, wymagających wprowadzenia zmian lub adaptacji w sieci telekomunikacyjnej współpracującego operatora.

3. Przy łączeniu sieci telekomunikacyjnych operator zajmujący pozycję dominującą jest obowiązany do spełnienia wszystkich uzasadnionych żądań związanych z dostępem do jego sieci, włącznie z żądaniem zapewnienia dostępu do swojej sieci w każdym technicznie uzasadnionym jej punkcie nie będącym zakończeniem sieci.

4. Współpracujący operatorzy nie mogą podejmować działań technicznych, ekonomicznych lub organizacyjnych utrudniających lub uniemożliwiających wykonywanie uprawnień lub obowiązków stron związanych z łączeniem ich sieci.

Art. 78. 1. Warunki połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz związanej z tym współpracy operatorzy ustalają w umowie o połączeniu sieci.

2. Umowa o połączeniu sieci powinna być zawarta na piśmie i zawierać co najmniej ustalenia dotyczące:

- 1) umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych,
- 2) warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych,
- 3) rozliczeń z tytułu:
 - a) zapewnienia dostępu oraz wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych,

b) niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych,

4) sposobów wypełniania wymagań:

- a) o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1—4,
- b) dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej,

5) procedur rozstrzygania sporów,

6) postępowania w przypadkach:

- a) zmian treści umowy,
- b) badań interoperacyjności połączonych sieci telekomunikacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem badań jakości usług telekomunikacyjnych,
- c) przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych,
- d) zmian oferty usług telekomunikacyjnych,
- e) zmian numeracji,

7) warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usług powszechnych, jeżeli są świadczone w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także potrzeb obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

3. Umowa o połączeniu sieci może zawierać także, odpowiednio do rodzajów łączonych sieci, ustalenia dotyczące:

- 1) rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych oraz związanych z nimi świadczeń dodatkowych, a także usług pomocniczych oraz zaawansowanych,
- 2) utrzymania jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych,
- 3) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości,
- 4) współwykorzystywania zasobów numeracji, w tym zapewnienia:
 - a) równego dostępu do usług biura numerów, numerów alarmowych oraz innych numeracji uzgodnionych w skali międzynarodowej,
 - b) przenoszenia numeracji,
- 5) zachowania zgodności z wymaganiami technicznymi,
- 6) zapewnienia ciągłości świadczenia usług powszechnych w przypadku rozwiązania umowy.

4. Prezes URT określa, w drodze postanowienia, na wniosek jednej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o połączeniu sieci lub w miarę potrzeby z urzędu, które z zagadnień wymienionych w ust. 3 powinny być objęte umową o połączeniu sieci.

5. Operator jest obowiązany udzielać operatorom, którzy zamierzają zawrzeć z nim umowę o połączeniu sieci, informacji niezbędnych do przygotowania takiej umowy, a także oferować warunki połączenia sieci telekomunikacyjnych nie gorsze, dla pozostałych stron umowy, od stosowanych przez siebie w ramach własnego przedsiębiorstwa lub w stosunkach z podmiotami zależnymi w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 46 ust. 3.

6. Strony umowy o połączeniu sieci, której stroną jest operator o znaczącej pozycji rynkowej, podlegającej rozwiązaniu, są obowiązane powiadomić o tym Prezesa URT co najmniej 30 dni przed dniem rozwiązania umowy.

Art. 79. 1. Operator, zajmujący pozycję dominującą w zakresie świadczenia usług powszechnych lub w zakresie świadczenia usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych, jest obowiązany do opracowania ofert określających ramowe warunki umów o połączeniu sieci z operatorami.

2. Operator, o którym mowa w ust. 1, przedkłada projekty ofert lub ich zmiany Prezesowi URT w celu zatwierdzenia.

3. Prezes URT może w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przekazania projektu oferty lub jej zmiany, odmówić zatwierdzenia projektu oferty lub jej zmiany, jeżeli projekt oferty lub jej zmiany narusza przepisy prawa.

4. Prezes URT publikuje zatwierdzone oferty lub ich zmiany w Biuletynie URT na koszt operatora.

5. Operator, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do zawierania umów o połączeniu sieci na warunkach nie gorszych, dla pozostałych stron umowy, niż określone w zatwierdzonej ofercie.

Art. 80. 1. Opłaty z tytułu wzajemnego korzystania z połączonych sieci telekomunikacyjnych przez strony umowy o połączeniu sieci zawartej pomiędzy operatorami publicznymi powinny:

- 1) być ustalane na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów, zapewniających równe traktowanie użytkowników,
- 2) uwzględnić uzasadnione koszty, związane ściśle z wykonywanymi usługami telekomunikacyjnymi, niezależnie od sposobu ich wykonywania — w przypadku operatora zajmującego pozycję dominującą, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do opłat z tytułu świadczenia usług dostępu do sieci.

3. Do opłat z tytułu wzajemnego korzystania z połączonych sieci telekomunikacyjnych przez strony umowy o połączeniu sieci, zawartej pomiędzy operatorem publicznym a komórką organizacyjną lub jednostką organizacyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1, z zastrzeżeniem art. 87.

4. Prezes URT może żądać od stron umowy przedłożenia uzasadnienia wysokości stosowanych przez siebie opłat, o których mowa w ust. 1, a w przypadku operatora zajmującego pozycję dominującą — także uzasadnienia wysokości kosztów ponoszonych przy wymianie usług telekomunikacyjnych.

Art. 81. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania związane z łączeniem sieci telekomunikacyjnych w zakresie dotyczącym:

- 1) wykonywania obowiązków związanych z łączeniem sieci, zwłaszcza dotyczących spełniania wymagań, o których mowa w art. 53 ust. 1,

2) rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych przez operatorów, w tym kalkulacji opłat z tego tytułu, w przypadku operatora zajmującego pozycję dominującą,

3) zakresu i zasad wyrównywania operatorom stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych deficytu ponoszonego z tytułu budowy i eksploatacji linii łączących udostępnione abonentom przez operatora zakończenia sieci z urządzeniami sieci telekomunikacyjnej tego operatora wykonującymi komutację, w tym kalkulacji opłat z tego tytułu, uwzględniając zasadę rozdzielania opłat z tego tytułu od opłat, o których mowa w pkt 2,

4) zakresu ofert, o których mowa w art. 79.

Art. 82. 1. Umowę o połączeniu sieci, której stroną jest operator o znaczącej pozycji rynkowej, strona wnioskująca o przyłączenie do sieci przekazuje Prezesowi URT w terminie 14 dni od podpisania umowy.

2. Teksty umów o połączeniu sieci, o których mowa w ust. 1, Prezes URT udostępnia nieodpłatnie wszystkim zainteresowanym operatorom, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Prezes URT może określić części umowy o połączeniu sieci nie podlegające udostępnieniu. Wyłączenie to nie może obejmować spraw dotyczących wzajemnych rozliczeń z tytułu połączenia sieci oraz realizacji wymagań, o których mowa w art. 53 ust. 1, w zakresie usług powszechnych.

Art. 83. 1. Prezes URT może, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia negocjacji o zawarciu umowy o połączeniu sieci, nie dłuższy niż 90 dni od dnia wystąpienia o połączenie, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarciu takiej umowy albo z urzędu, jeżeli stroną negocjacji jest operator o znaczącej pozycji rynkowej.

2. W przypadku odmowy zawarcia umowy o połączeniu sieci przez jedną ze stron albo gdy umowa o połączeniu sieci nie została zawarta w terminie, o którym mowa w ust. 1, albo po upływie 90 dni od dnia wystąpienia o połączenie sieci telekomunikacyjnych, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa URT z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie ustalenia warunków połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych, zwanej dalej „decyzją o połączeniu sieci”.

3. Wniosek powinien zawierać projekt umowy o połączeniu sieci, zawierający stanowiska stron w zakresie ustaleń określonych ustawą, z zaznaczeniem tych części umowy, względem których strony nie doszły do porozumienia.

4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi URT, na jego żądanie, w terminie 14 dni, stanowisk stron wobec rozbieżności oraz dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku.

Art. 84. 1. Prezes URT podejmuje decyzję o połączeniu sieci w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 83 ust. 2, po przeprowadzeniu rozprawy administracyjnej, biorąc między innymi pod uwagę:

- 1) interes użytkowników łączonych sieci,
- 2) zobowiązania nałożone na operatorów łączonych sieci,

- 3) dążenie do zapewnienia użytkownikom łączonych sieci jak najszerzego dostępu do usług telekomunikacyjnych,
- 4) promocję nowoczesnych usług telekomunikacyjnych,
- 5) charakter zaistniałych rozbieżności oraz praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych aspektów połączenia sieci, zarówno zaproponowanych przez operatorów łączonych sieci, jak też mogących stanowić rozwiązania alternatywne,
- 6) zapewnienie:
 - a) integralności i interoperacyjności połączonych sieci,
 - b) równości dostępu,
 - c) rozwoju konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych,
- 7) pozycje rynkowe operatorów łączonych sieci na rynku usług telekomunikacyjnych,
- 8) interes publiczny, w tym ochronę środowiska,
- 9) utrzymanie ciągłości świadczenia usług powszechnych.

2. Decyzja o połączeniu sieci zastępuje umowę o połączeniu sieci.

3. W przypadku podpisania przez zainteresowane strony umowy o połączeniu sieci, decyzja o połączeniu sieci wygasa z mocy prawa w części objętej umową.

4. W sprawach dochodzenia roszczeń majątkowych, z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o połączeniu sieci, właściwa jest droga postępowania sądowego.

Art. 85. 1. Prezes URT może w każdym czasie zobowiązać, w drodze postanowienia, strony umowy o połączeniu sieci do zmiany jej treści, w celu zapewnienia efektywnej konkurencji lub interoperacyjności sieci.

2. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.

Art. 86. Do zmian umów o połączeniu sieci stosuje się odpowiednio przepisy art. 82—84.

Art. 87. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki współpracy komórek organizacyjnych i jednostek organizacyjnych określonych w art. 4 ust. 1 z operatorami sieci publicznych, związanej z łączeniem sieci telekomunikacyjnych, kierując się zasadami, o których mowa w art. 76—85, oraz uwzględniając specyfikę działalności prowadzonej przez te jednostki.

DZIAŁ V

Infrastruktura telekomunikacyjna i urzędzenia końcowe

Rozdział 1

Wymagania dla sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych

Art. 88. 1. Urządzenia telekomunikacyjne, a także kable, przewody i osprzęt, używane w sieciach teleko-

munikacyjnych lub do nich dołączane, powinny:

- 1) być bezpieczne w użytkowaniu,
- 2) posiadać zdolność do współpracy z innymi urządzeniami telekomunikacyjnymi używanymi w sieci telekomunikacyjnej lub do niej dołączonymi, w szczególności nie powodować uszkodzeń sieci telekomunikacyjnej lub zakłócać jej funkcjonowania,
- 3) efektywnie wykorzystywać zasoby częstotliwości lub zasoby orbitalne, w przypadku urządzeń radiowych,
- 4) spełniać wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej, w zakresie wynikającym z przeznaczenia.

2. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia:

- 1) ustalić dodatkowe wymagania, spośród dotyczących:
 - a) zapewniania ochrony tajemnicy telekomunikacji,
 - b) zabezpieczenia przed nieuprawnionym użytkowaniem,
 - c) umożliwienia dostępu do urządzeń lub sieci służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy,
 - d) przystosowania do używania przez osoby niepełnosprawne
- 2) określić szczegółowe wymagania techniczne i eksploatacyjne dla urządzeń telekomunikacyjnych oraz sieci telekomunikacyjnych, w tym wymagania techniczne i eksploatacyjne dla powszechnie stosowanych zakończeń sieci publicznych, analogowych lub cyfrowych, w szczególności dla zakończeń sieci w cyfrowych, zintegrowanych sieciach transmisji danych w zakresie spełniania wymagań, o których mowa w pkt 1 oraz ust. 1, zwanych dalej „zasadniczymi wymaganiami” dla urządzeń telekomunikacyjnych i sieci telekomunikacyjnych — kierując się wymaganiami europejskich organizacji normalizacyjnych, a w przypadku braku takich wymagań — wymaganiami innych międzynarodowych organizacji normalizacyjnych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.

— które niezależnie od wymagań wymienionych w ust. 1 powinny być spełniane przez urządzenia określonego typu lub przez określoną klasę urządzeń, określając termin, do którego mogą być używane urządzenia wprowadzone zgodnie z prawem do obrotu handlowego przed dniem wydania rozporządzenia, nie spełniające wymagań ustalonych w rozporządzeniu,

2) określić szczegółowe wymagania techniczne i eksploatacyjne dla urządzeń telekomunikacyjnych oraz sieci telekomunikacyjnych, w tym wymagania techniczne i eksploatacyjne dla powszechnie stosowanych zakończeń sieci publicznych, analogowych lub cyfrowych, w szczególności dla zakończeń sieci w cyfrowych, zintegrowanych sieciach transmisji danych w zakresie spełniania wymagań, o których mowa w pkt 1 oraz ust. 1, zwanych dalej „zasadniczymi wymaganiami” dla urządzeń telekomunikacyjnych i sieci telekomunikacyjnych — kierując się wymaganiami europejskich organizacji normalizacyjnych, a w przypadku braku takich wymagań — wymaganiami innych międzynarodowych organizacji normalizacyjnych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.

3. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania techniczne i eksploatacyjne dla sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych, dotyczące ich przystosowania do wypełniania przez operatorów obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 2, mając na uwadze, że sieci tele-

komunikacyjne i urządzenia telekomunikacyjne eksploatowane przez tych operatorów powinny zapewniać uprawnionym organom dostęp do informacji oraz danych określonych w art. 67 ust. 1, a także ich rejestrację, kierując się wymaganiami europejskich organizacji normalizacyjnych, a w przypadku braku takich wymagań — wymaganiami innych międzynarodowych organizacji normalizacyjnych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.

Art. 89. 1. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, warunki budowy infrastruktury telekomunikacyjnej w miejscowościach, wzdłuż dróg publicznych, kanałów i dróg wodnych oraz w pobliżu lotnisk, a także ustali warunki, jakim ta infrastruktura powinna odpowiadać w przypadku współwykorzystywania, skrzyżowania się lub zbliżania do torów kolejowych, dróg publicznych, dróg wodnych i kanałów, linii i urządzeń energetycznych oraz urządzeń służących do przesyłania płynów i gazów, mając na uwadze uproszczenie procesu budowy infrastruktury telekomunikacyjnej oraz zapewnienie bezpieczeństwa jej eksploatacji, a także bezpieczeństwo osób trzecich.

2. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej oraz ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinna odpowiadać infrastruktura telekomunikacyjna oraz linie energetyczne, linie trakcji elektrycznej oraz urządzenia do przesyłania płynów i gazów w razie ich współwykorzystywania, ich skrzyżowania lub zbliżenia, mając na uwadze zapewnienie funkcjonowania infrastruktury telekomunikacyjnej w przypadku awarii tych urządzeń, a także jej zabezpieczenia przed zakłóceniami pochodzącymi od linii energetycznych lub trakcji elektrycznej.

Art. 90. 1. Podmiot wprowadzający do obrotu handlowego urządzenie telekomunikacyjne jest obowiązany udzielić Prezesowi URT, na jego żądanie, wyjaśnień dotyczących przeznaczenia urządzenia telekomunikacyjnego oraz jego właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres zastosowania.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urządzeń telekomunikacyjnych wykorzystywanych przez komórki i jednostki, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1—6.

Rozdział 2

Ocena zgodności urządzeń telekomunikacyjnych

Art. 91. 1. Obowiązki oceny zgodności z wymaganiami zasadniczymi podlegają, o ile ustawa nie stanowi inaczej, urządzenia końcowe przeznaczone do dołączania do zakończeń sieci publicznej, osprzęt przeznaczony do dołączania urządzeń końcowych do sieci telekomunikacyjnej oraz urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze.

2. Dokumentem lub znakiem potwierdzającym, że urządzenie, o którym mowa w ust. 1, spełnia zasadnicze wymagania, jest:

- 1) certyfikat zgodności lub znak zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, wydane przez uprawniony organ,
- 2) certyfikat zgodności lub znak zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, wydane przez uprawniony organ innego państwa, uznany przez polski organ właściwy w sprawach certyfikacji, z zastrzeżeniem ust. 3,
- 3) deklaracja zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami, wydana przez producenta albo jego przedstawiciela, z zastrzeżeniem ust. 3,
- 4) świadectwo homologacji lub znak wskazujący na posiadanie przez urządzenie takiego świadectwa, wydany na podstawie ustawy, o której mowa w art. 131.

3. Przepisów ust. 2 pkt 2 i 3 nie stosuje się do urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, których używanie nie wymaga pozwolenia, przewidzianych do pracy w zakresach częstotliwości nie dopuszczonych do stosowania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej przez służbę radiokomunikacyjną, dla której wykonywania urządzenie zostało przeznaczone.

4. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do urządzeń:

- 1) przystosowanych do wyłącznego używania w radiokomunikacyjnej służbie amatorskiej, nie będących przedmiotem oferty handlowej,
- 2) urządzeń radiowych, przystosowanych wyłącznie do odbioru sygnałów radiofonicznych lub telewizyjnych,
- 3) użytkowanych przez komórki i jednostki, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1—6.

5. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, inne rodzaje urządzeń spośród określonych w ust. 1, które nie podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami, jeżeli zasada działania lub konstrukcji tych urządzeń zapewnia spełnianie przez nie tych wymagań.

Art. 92. Zasady przeprowadzania oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami, udzielania certyfikatów zgodności, oznaczania znakiem zgodności, a także sankcje za nadanie znaku zgodności urządzeniu nie spełniającemu zasadniczych wymagań, określają przepisy odrębne.

Art. 93. Prezes URT, w drodze decyzji, może dopuścić czasowe używanie urządzenia telekomunikacyjnego podlegającego obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami bez dokumentu lub znaku potwierdzającego spełnianie zasadniczych wymagań:

- 1) dla przeprowadzenia procesu oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami, na wniosek laboratorium wykonującego badanie urządzenia,
- 2) w celach eksperymentalnych, w zakresie określonym przez Prezesa URT,
- 3) dla zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji

— na warunkach określonych w decyzji, a w przypadku urządzeń radiowych — w pozwoleniu.

Art. 94. 1. Wprowadzane do obrotu handlowego urządzenia telekomunikacyjne podlegające obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami, o których mowa w art. 91 ust. 1, muszą być wyposażone w:

kowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami powinny być oznakowane w sposób wskazujący na spełnianie przez nie zasadniczych wymagań.

2. Wprowadzanie do obrotu handlowego urządzeń telekomunikacyjnych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami, nie posiadających znaku potwierdzającego spełnianie zasadniczych wymagań, jest zabronione.

3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania urządzeń, którym udzielono świadectwa homologacji, mając na uwadze, aby oznakowanie było jednoznaczne i czytelne dla nabywcy urządzenia.

Rozdział 3

Ewidencja i współkorzystanie z infrastruktury telekomunikacyjnej

Art. 95. Podmioty prowadzące działalność telekomunikacyjną są obowiązane do dostarczania Prezesa URT, na jego żądanie, danych dotyczących sieci telekomunikacyjnych lub urządzeń telekomunikacyjnych eksploatowanych lub używanych przez te podmioty.

Art. 96. 1. Operator publiczny jest obowiązany umożliwić operatorom eksploatującym sieci publiczne współkorzystanie z posiadanych budynków, linii, kanałizacji, słupów, wieży i masztów, a w szczególności zakładania, eksploatację i konserwację urządzeń telekomunikacyjnych, jeżeli wykonanie tych czynności bez współkorzystania z infrastruktury jest niemożliwe lub wiąże się z niewspółmiernie wysokimi nakładami.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy współkorzystania, w celu świadczenia usługi telefonicznej, z linii łączącej udostępnione abonentowi przez operatora zakończenie sieci z urządzeniami sieci telekomunikacyjnej tego operatora wykonującymi komutację.

3. Warunki współkorzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej w zakresie, o którym mowa w ust. 1, operatorzy ustalają w umowie, która powinna być zawarta w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o jej zawarcie.

4. W przypadku gdy strony nie zawrą umowy w terminie, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 79, art. 80 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 83—85.

Art. 97. 1. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany umożliwić operatorom publicznym instalowanie na nieruchomości urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzanie linii kablowych pod, na albo nad nieruchomością oraz umieszczanie tabliczek informacyjnych o urządzeniach, a także ich eksploatację i konserwację, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości.

2. Korzystanie z nieruchomości w zakresie określonym w ust. 1 jest odpłatne, chyba że linia lub urządzenia telekomunikacyjne służą zapewnianiu telekomunikacji właścicielowi lub użytkownikowi nieruchomości, na ich wniosek.

3. Warunki korzystania z nieruchomości przez operatora ustala się w umowie, która powinna być zawarta w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora o jej zawarcie.

4. W przypadku gdy strony nie zawrą umowy w terminie, stosuje się przepisy art. 124 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543).

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio, jeżeli nieruchomość stanowi przedmiot użytkowania, najmu, dzierżawy lub trwałego zarządu.

Art. 98. Do współkorzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej przez operatorów, którzy nabyli uprawnienia do jej zakładania, używania lub konserwacji na cudzej nieruchomości, stosuje się odpowiednio przepisy art. 97.

DZIAŁ VI

Gospodarka zasobami numeracji oraz częstotliwości

Rozdział 1

Gospodarka zasobami numeracji

Art. 99. 1. Prezes URT przydziela numerację:

- 1) operatorom w zezwoleniu lub w decyzji, zgodnie z planami numeracji krajowej dla sieci publicznych,
- 2) komórkom i jednostkom, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1—6, w drodze decyzji, na ich wniosek.

2. Przydział numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji.

3. Do przydziału numeracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 ust. 1 pkt 1, ust. 2—4 oraz art. 25.

4. Prezes URT odmawia przydziału numeracji w przypadku braku numeracji lub gdy wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z właściwym planem numeracji krajowej dla sieci publicznych.

5. Prezes URT może cofnąć przydział numeracji albo ograniczyć jego zakres, jeżeli:

- 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla sieci publicznych,
- 2) operator nie wykorzystuje przydzielonego zakresu numeracji w sposób efektywny,
- 3) operator wykorzystuje przydzieloną numerację w sposób niezgodny z warunkami przydziału numeracji lub jej przeznaczeniem we właściwym planie numeracji krajowej dla sieci publicznych.

6. Decyzja o cofnięciu przydziału numeracji albo o ograniczeniu jego zakresu:

- 1) nie może powodować naruszenia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych przez operatora, któremu udzielono przydziału,
- 2) powinna uwzględniać obecne i wynikające z zezwolenia potrzeby operatora,
- 3) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu operatora do usunięcia przyczyny nieprawidłowo-

ści, w przypadkach wymienionych w ust. 5 pkt 2 i 3.

7. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją,
- 2) plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych

— uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby operatorów publicznych oraz użytkowników, w tym służb, o których mowa w art. 102, ustalenia europejskich organizacji telekomunikacyjnych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

8. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, plany numeracji krajowej dla sieci publicznych innych niż publiczne sieci telefoniczne, a także szczegółowe wymagania dotyczące tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby operatorów publicznych oraz użytkowników, ustalenia europejskich organizacji telekomunikacyjnych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 100. 1. Prezes URT opracowuje zbiorcze zestawienie numeracji przydzielonych operatorom, w postaci Tablicy Zagospodarowania Numeracji. Tablica jest jawna.

2. URT udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji o dostępnej numeracji.

Art. 101. 1. Operator udostępnia przydzieloną numerację operatorom współpracującym z jego siecią telekomunikacyjną oraz podmiotom udostępniającym usługi telekomunikacyjne, na ich wniosek, na podstawie pisemnej umowy o udostępnieniu numeracji.

2. Umowa o udostępnieniu numeracji może ustalać warunki wykorzystywania udostępnionej numeracji.

3. Odmawia się zawarcia umowy o udostępnieniu numeracji w przypadku braku numeracji lub gdy udostępnienie numeracji mogłoby utrudnić albo ograniczyć wykonywanie zezwolenia przez operatora publicznego lub operatora, któremu wcześniej udostępniono numerację.

4. Do umowy stosuje się odpowiednio przepisy art. 80 ust. 1 i 4 oraz art. 83—85.

Art. 102. 1. Służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy przysługuje przydział numerów alarmowych.

2. Ustala się numer „112” jako wspólny numer alarmowy dla wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

Art. 103. Do przydziału, odmowy przydziału lub cofania przydziału znaków identyfikujących abonenta oraz do ich udostępniania lub odmowy udostępnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 99 oraz art. 101.

Art. 104. 1. Operator może dokonać niezbędnej zmiany numeracji dla określonych obszarów swojej sieci publicznej lub zmiany indywidualnych numerów abonentów tej sieci, w przypadku zmiany przydziału zakresu numeracji albo przebudowy lub rozbudowy eksploatowanej sieci publicznej.

2. Planowane zmiany numeracji dla określonych obszarów sieci telekomunikacyjnej powinny być podane przez operatora do publicznej wiadomości co najmniej 3 miesiące przed zamierzonym terminem wprowadzenia zmiany.

3. Operator jest obowiązany zawiadomić pisemnie abonentów o planowanej zmianie ich indywidualnych numerów oraz o ich nowych numerach, co najmniej 3 miesiące przed zamierzonym terminem wprowadzenia zmiany. Skrócenie tego okresu wymaga zgody Prezesa URT.

4. Operator jest obowiązany do zapewnienia bezpłatnej, automatycznej informacji słownej o wprowadzonych zmianach numeracji, o których mowa w ust. 1—3, dostępnej pod poprzednimi numerami, przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy.

Rozdział 2

Gospodarka zasobami częstotliwości

Art. 105. 1. Przeznaczenie częstotliwości lub zakresów częstotliwości dla poszczególnych służb radiokomunikacyjnych określa się w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych oraz wymagań dotyczących:

- 1) zapewnienia warunków dla harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości,
- 2) wdrażania nowych, efektywnych technik telekomunikacyjnych,
- 3) bezpieczeństwa i obronności państwa.

3. Krajowa Tablica Przeznaczeń Częstotliwości podlega aktualizacji nie rzadziej niż raz na 2 lata.

Art. 106. 1. Prezes URT, po zasięgnięciu opinii Rady Telekomunikacji, ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów:

- 1) na wniosek i w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, w przypadku częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych,
- 2) na wniosek organu, na rzecz którego jest dokonywana rezerwacja częstotliwości, przy współpracy z tym organem,
- 3) w miarę potrzeb i możliwości technicznych, w pozostałych zakresach częstotliwości.

2. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany uwzględniają w szczególności politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, radiofonii i telewizji, telekomunikacji, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz obronności i bezpieczeństwa państwa, a także założenia polityki wydawania uprawnień wymagających rezerwacji częstotliwości, zawarte we wnioskach organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

3. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać wydanych pozwoleń lub dokonanych rezerwacji częstotliwości.

4. URT udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji o możliwości wykorzystania częstotliwości.

5. Prezes URT ogłasza w Biuletynie URT informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany. Podmioty zainteresowane wykorzystaniem częstotliwości mogą zgłaszać propozycje do planu lub jego zmiany.

Art. 107. 1. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania określonych służb radiokomunikacyjnych w przewidzianych dla nich zakresach częstotliwości, z uwzględnieniem wymagań stosowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

2. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykorzystywania zakresów częstotliwości przeznaczonych dla urządzeń używanych w przemyśle, medycynie i nauce, z uwzględnieniem wymagań przyjmowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

Art. 108. 1. Aparatura powinna być konstruowana tak, aby:

- 1) nie wywoływała w swoim środowisku zakłóceń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na te zakłócenia innej aparatury lub innych systemów występujących w tym środowisku,
- 2) posiadała wymaganą odporność na zakłócenia elektromagnetyczne.

2. Minister właściwy do spraw łączności lub minister właściwy do spraw gospodarki, w zakresie swych właściwości, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania techniczne i eksploatacyjne, jakim powinna odpowiadać aparatura, aby wypełnić wymagania określone w ust. 1, kierując się wymaganiami europejskich organizacji normalizacyjnych, a w przypadku braku takich wymagań — wymaganiami innych międzynarodowych organizacji normalizacyjnych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.

3. Aparatura podlega obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1, zwanymi dalej „zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej”, z wyłączeniem urządzeń, o których mowa w art. 91 ust. 4 pkt 1 i 3.

4. Do aparatury podlegającej obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 91 ust. 2 i 3, art. 92, art. 93 oraz art. 94 ust. 1 i 2.

DZIAŁ VII

Organy regulacyjne i kontrolne

Rozdział 1

Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji

Art. 109. 1. Organem regulacyjnym w zakresie działalności telekomunikacyjnej i gospodarki częstotliwościowej oraz kontroli spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej jest Prezes URT.

2. Prezes URT jest centralnym organem administracji rządowej.

3. Prezes URT jest powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów.

4. Prezes URT jest powoływany na okres 5 lat.

5. Na stanowisko Prezesa URT może być powołany obywatel polski, posiadający wykształcenie wyższe.

6. Prezes URT może być odwołany przed upływem okresu, na który został powołany, wyłącznie w przypadku:

- 1) rażącego naruszenia ustawy,
- 2) orzeczenia o zakazie zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwa,
- 3) popełnienia przestępstwa z winy umyślnej ściganego z urzędu, stwierdzonego prawomocnym wyrokiem sądu,
- 4) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań,
- 5) rezygnacji.

7. W przypadku odwołania Prezesa URT przed upływem kadencji Prezes Rady Ministrów powołuje jego następcę na czas do końca kadencji.

8. Zastępców Prezesa URT powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek Prezesa URT.

9. Prezes URT jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym.

Art. 110. 1. Do zakresu działania Prezesa URT należy w szczególności:

- 1) wykonywanie zadań z zakresu regulacji działalności telekomunikacyjnej i gospodarki częstotliwościowej oraz kontroli spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej, przewidzianych ustawą i przepisami wydanymi na jej podstawie,
- 2) współdziałanie z ministrem właściwym do spraw łączności w przygotowywaniu aktów prawnych, w zakresie właściwości Prezesa URT,

- 3) ocena funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych oraz rynku urządzeń telekomunikacyjnych,
- 4) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i operatorów, w tym podejmowanie decyzji w tych sprawach w zakresie określonym niniejszą ustawą,
- 5) tworzenie warunków dla rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych przez zapewnianie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych przydziałów częstotliwości oraz dostępu do zasobów orbitalnych,
- 6) wykonywanie obowiązków na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa,
- 7) współpraca z międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi, a także z właściwymi organami innych państw, w zakresie właściwości Prezesa URT,
- 8) rozstrzyganie w sprawach uprawnień zawodowych w dziedzinie telekomunikacji, określonych w przepisach odrębnych,
- 9) inspirowanie oraz wspieranie badań naukowych.

2. Prezes URT składa Prezesowi Rady Ministrów co roku sprawozdanie ze swojej działalności za rok poprzedni, w terminie do końca kwietnia.

3. Prezes URT przedstawia ministrowi właściwemu do spraw łączności, w terminie określonym w ust. 2, informację o swojej działalności.

Art. 111. 1. Do postępowania przed Prezesem URT stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem ust. 2—4.

2. Od decyzji Prezesa URT, o których mowa w art. 57 ust. 1—3, art. 84 ust. 1, art. 124 ust. 2 oraz art. 125 ust. 1, przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie — sądu antymonopolowego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URT, wymienionych w ust. 2, toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach gospodarczych.

4. Do postanowień Prezesa URT, na które służy zażalenie, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio, z tym że zażalenie wnosi się w terminie 7 dni.

Art. 112. 1. Prezes URT wykonuje zadania przy pomocy Urzędu Regulacji Telekomunikacji, zwanego dalej „URT”.

2. Prezes URT prowadzi działalność finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych.

3. Wydatki URT są pokrywane z budżetu państwa w wysokości ustalonej corocznie w ustawie budżetowej.

4. Wysokość środków na wynagrodzenia Prezesa URT, wiceprezesów i pracowników URT określana jest w relacji do wynagrodzeń wypłacanych w sektorze telekomunikacyjnym, liczonych łącznie z premiami i innymi dodatkami.

5. Prezesowi URT, zastępcom Prezesa URT oraz pracownikom URT może być przyznana premia, wypła-

cana z wydzielonego rachunku środka specjalnego określonego w art. 32 ust. 1 pkt 5.

6. Prezes URT określa w regulaminie, zatwierdzonym przez Prezesa Rady Ministrów, szczegółowy tryb przyznawania, określania wysokości oraz wypłaty pracownikom URT premii, o której mowa w ust. 5, z uwzględnieniem zastrzeżenia, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 5, przyjmując jako zasadę, że przyznanie i wysokość premii powinny być powiązane z indywidualną oceną osoby premiiowanej, uwzględniającą zakres i jakość wykonywania powierzonych obowiązków, a także stopień zaangażowania w ich realizację.

7. Prezes Rady Ministrów przyznaje Prezesowi URT oraz zastępcom Prezesa URT premię, o której mowa w ust. 5, a także ustala jej wysokość, z uwzględnieniem zastrzeżenia, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 5.

8. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zasady wynagradzania osób wymienionych w ust. 4, z uwzględnieniem sposobu ustalania wysokości środków na wynagrodzenia tych osób oraz zasad kształtowania wynagrodzeń dla pracowników służby cywilnej.

9. Prezes Rady Ministrów nadaje, w drodze rozporządzenia, statut URT, określając jego komórki i jednostki organizacyjne, w tym jednostkę powołaną do koordynacji rezerwacji częstotliwości w zakresach częstotliwości przeznaczonych dla użytkowników, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1—4, w szczególności w zakresach częstotliwości przez nich zwalnianych lub dla nich nowo udostępnianych albo współwykorzystywanych z innymi użytkownikami.

Art. 113. 1. W skład URT wchodzi oddziały okręgowe URT.

2. Statut URT określa siedziby oddziałów okręgowych URT, ich właściwość rzeczową oraz miejscową, z uwzględnieniem zasadniczego podziału terytorialnego państwa.

3. Oddziałem okręgowym URT kieruje dyrektor oddziału okręgowego URT.

4. Dyrektorów oddziałów okręgowych URT powołuje i odwołuje Prezes URT.

Art. 114. 1. Przy Prezesie URT działa Rada Telekomunikacji jako organ opiniodawczo-doradczy Prezesa URT w sprawach działalności telekomunikacyjnej, gospodarki częstotliwościowej oraz spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

2. Rada Telekomunikacji wyraża opinie w sprawach wniesionych przez Prezesa URT. Rada może także z własnej inicjatywy przedstawiać opinie w sprawach należących do zadań Prezesa URT, z wyłączeniem spraw dotyczących wykonywania przez Prezesa URT obowiązków na rzecz bezpieczeństwa państwa.

3. Prezes URT zasięga opinii Rady Telekomunikacji w sprawach związanych z:

- 1) zapewnianiem dostępu do usług powszechnych,
- 2) jakością świadczenia usług powszechnych,
- 3) określaniem zasad łączenia sieci telekomunikacyjnych oraz związanej z tym współpracy operatorów.

4. W skład Rady Telekomunikacji wchodzi 15 osób. Członków Rady Telekomunikacji powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.

5. Prezes Rady Ministrów powołuje w skład Rady Telekomunikacji:

- 1) po jednym przedstawicielu ministra właściwego do spraw łączności, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Szefa Urzędu Ochrony Państwa oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgłoszonym przez te organy,
- 2) osoby wyróżniające się wiedzą i doświadczeniem w sprawach będących przedmiotem działalności Rady, w tym zgłoszone przez organizacje środowiskowe, placówki naukowe, jednostki badawcze, a także organizacje reprezentujące operatorów, użytkowników, podmioty udostępniające usługi telekomunikacyjne, producentów lub dostawców urządzeń telekomunikacyjnych oraz podmioty związane z budownictwem telekomunikacyjnym.

6. Przewodniczącemu Rady Telekomunikacji powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów spośród członków Rady Telekomunikacji.

7. Kadencja Rady Telekomunikacji upływa z upływem kadencji Prezesa URT.

Art. 115. 1. Organizację i tryb pracy Rady Telekomunikacji określa regulamin pracy uchwalony przez Radę.

2. Obsługę Rady Telekomunikacji zapewnia Prezes URT.

3. Za udział w posiedzeniach Rady Telekomunikacji jej członkowie otrzymują wynagrodzenie, a także zwrot kosztów według zasad obowiązujących przy ustalaniu należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej.

4. Pracodawca jest obowiązany zwalniać pracownika od pracy do wykonywania zadań członka Rady Telekomunikacji.

5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia za udział w posiedzeniach Rady Telekomunikacji, nie niższą niż 150% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w sektorze przedsiębiorstw z grudnia poprzedniego roku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 116. 1. Prezes URT wydaje Biuletyn URT.

2. W Biuletynie URT zamieszcza się wymagane ustawa informacje i rozstrzygnięcia Prezesa URT, zalecenia dotyczące stosowania norm lub wymagań technicznych, roczne raporty o jakości świadczenia usług powszechnych przez operatorów, informację o sposobach kalkulacji kosztów stosowanych przez operatorów o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług za pomocą publicznych sieci telefonicznych lub w zakresie świadczenia usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych, wykazy udzielonych zezwoleń, informacje i ogłoszenia dotyczące wykorzystania częstotliwości

i kompatybilności elektromagnetycznej oraz inne informacje — w zakresie ustalonym przez Prezesa URT.

Rozdział 2

Kontrola i postępowanie pokontrolne

Art. 117. Prezes URT jest uprawniony do kontroli przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki zasobami częstotliwości lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

Art. 118. 1. Pracownikom URT przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej i pisemnego upoważnienia, prawo:

- 1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii,
- 2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń kontrolowanej jednostki,
- 3) przeprowadzania oględzin sieci telekomunikacyjnych lub urządzeń telekomunikacyjnych,
- 4) zabezpieczenia przed dalszym używaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę,
- 5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 121, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn zakłóceń,
- 6) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych lub urządzeń telekomunikacyjnych oraz kontroli jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych.

2. Kierownicy kontrolowanych jednostek są obowiązani udzielać pracownikom URT, o których mowa w ust. 1, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić im:

- 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli,
- 2) dostęp do materiałów, dokumentów, danych urządzeń, aparatury i sieci, o których mowa w ust. 1,
- 3) dostęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1,
- 4) nieodpłatne udostępnienie sieci telekomunikacyjnych lub urządzeń telekomunikacyjnych podlegających kontroli, dla przeprowadzenia badań sieci telekomunikacyjnych lub urządzeń telekomunikacyjnych.

3. Do kontrolowanych osób fizycznych stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 pkt 1 i 2.

4. Prezes URT może żądać przedłożenia materiałów, dokumentów lub danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, a także prowadzić kontrolę we współpracy z innymi państwowymi organami kontrolnymi.

5. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w sposób zdalny. Wyniki pomiarów wykonanych zdalnie powinny zawierać dane umożliwiające identyfikację urządzeń kontrolnych. Do kontroli wykonanej zdalnie przepisu ust. 7 nie stosuje się.

6. Organ przeprowadzający kontrolę jest obowiązany sporządzić protokół kontroli, podpisany przez pracownika przeprowadzającego kontrolę.

7. Protokół, o którym mowa w ust. 6, podpisuje także kierownik kontrolowanej jednostki lub osoba przez niego upoważniona albo kontrolowana osoba fizyczna.

8. Do czynności kontrolnych oraz badań, o których mowa w ust. 1—5, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych oraz o tajemnicy telekomunikacyjnej.

Art. 119. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów, decyzji lub postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki zasobami częstotliwości lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes URT wydaje decyzję określającą zakres naruszeń oraz termin usunięcia nieprawidłowości.

Art. 120. 1. W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiowego bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanego tego urządzenia przez osobę nieuprawnioną, Prezes URT wydaje użytkownikowi urządzenia decyzję nakazującą wstrzymanie używania lub zaprzestanie obsługiwanego urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2. Decyzja, wydana na podstawie ust. 1, może zawierać postanowienie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego przed dalszym użytkowaniem lub obsługą albo o przejęciu urządzenia do depozytu.

3. Prezes URT uchyla postanowienie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego w związku z:

- 1) brakiem pozwolenia — z dniem wydania użytkownikowi pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia,
- 2) jego obsługą przez osobę nieuprawnioną — niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych.

4. Urządzenie radiowe przyjęte do depozytu w związku z:

- 1) brakiem pozwolenia — jest zwracane użytkownikowi po wydaniu mu pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia,
- 2) jego obsługą przez osobę nieuprawnioną — jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych.

Art. 121. 1. W przypadku stwierdzenia, że aparatura wytwarzająca pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenie pracy innej aparatury, spełniającej wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes URT może w decyzji, o której mowa w art. 119, nakazać:

- 1) czasowe wstrzymanie używania aparatury wywołującej zakłócenia,
- 2) zmianę sposobu używania aparatury,
- 3) zastosowanie środków technicznych prowadzących do eliminacji zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję

— a także postanowić o czasowym zajęciu aparatury, w celu przeprowadzenia badań niezbędných do usta-

lenia przyczyn zakłóceń. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2. Prezes URT może uzależnić wydanie zajętej aparatury od zgody jej użytkownika na usunięcie, na koszt użytkownika, przyczyn zakłóceń.

3. Badania zajętej aparatury URT przeprowadza w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej zajęcia.

Art. 122. 1. Przepisów art. 118—121 nie stosuje się do komórek organizacyjnych i jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1—6, wykonujących zadania określone w tych przepisach we własnym zakresie.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby postępowania w przypadku stwierdzenia, że aparatura wytwarzająca pole elektromagnetyczne, używana przez komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1—6, powoduje zakłócenie pracy innej aparatury, spełniającej wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te jednostki oraz słuszny interes użytkownika aparatury, której praca jest zakłócana.

3. Minister właściwy do spraw łączności w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby realizacji przepisów art. 118—121 wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te jednostki oraz słuszny interes użytkownika aparatury, której praca jest zakłócana.

DZIAŁ VIII

Przepisy karne, zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Przepisy karne i kary pieniężne

Art. 123. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze

— podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Sąd może orzec przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

3. Sąd orzeka przepadek urządzeń lub przedmiotów przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich użycie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka. Przepis art. 195 Kodeksu karnego wykonawczego stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono.

Art. 124. 1. Karze pieniężnej podlega podmiot, który:

- 1) nie wykonuje decyzji Prezesa URT w sprawie prowadzenia działalności telekomunikacyjnej bez wy-

- maganego zezwolenia albo bez wymaganego zgłoszenia, albo z naruszeniem przepisu art. 16,
- 2) nie zgłasza Prezesowi URT zmian stanu faktycznego i prawnego objętego zgłoszeniem,
 - 3) nie przekazuje Prezesowi URT wymaganej informacji o przychodach ze świadczenia usług telekomunikacyjnych albo informacji lub dokumentów niezbędnych do ustalenia wielkości sprzedaży poszczególnych usług telekomunikacyjnych oraz udziału w rynku, albo dostarcza informacje niewłaściwe,
 - 4) prowadzi kalkulację kosztów niezgodnie z przepisami ustawy,
 - 5) nie przedkłada wymaganego sprawozdania z działalności telekomunikacyjnej albo wymaganej informacji o zakresie tej działalności,
 - 6) nie wykonuje obowiązków nałożonych decyzją wydaną na podstawie art. 54 ust. 5 albo określonych w art. 56 ust. 3,
 - 7) nie przedkłada w trybie i zakresie określonym w ustawie wzorów umów o świadczenie usług powszechnych lub ich zmian, projektu cennika usług telekomunikacyjnych lub jego zmian albo projektu regulaminu wykonywania usług telekomunikacyjnych lub jego zmian,
 - 8) pomimo posiadania technicznych możliwości uniemożliwia abonentom korzystanie z uprawnień określonych w art. 43 oraz art. 71,
 - 9) nie wypełnia wymagań dotyczących udogodnień dla osób niepełnosprawnych korzystających z usług powszechnych,
 - 10) zaprzestaje świadczenia usług powszechnych przed przejęciem ich świadczenia przez innego operatora,
 - 11) nie wypełnia obowiązków lub zadań na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie i na warunkach określonych w ustawie lub decyzjach wydanych na jej podstawie,
 - 12) nie wypełnia obowiązków lub wymagań dotyczących łączenia sieci telekomunikacyjnych,
 - 13) nie wypełnia obowiązków dotyczących ofert określających ramowe warunki umów o połączeniu sieci lub o świadczenie usług telekomunikacyjnych,
 - 14) rozwiązuje umowę o połączeniu sieci niezgodnie z przepisami ustawy,
 - 15) wprowadza do obrotu handlowego urządzenia telekomunikacyjne podlegające obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami, nie posiadające wymaganego dokumentu lub znaku potwierdzającego spełnianie zasadniczych wymagań albo oznakowane w sposób niewłaściwy lub fałszywie,
 - 16) wprowadza do obrotu handlowego aparaturę nie spełniającą wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej,
 - 17) nie stosuje warunków połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych, określonych w decyzji wydanej na podstawie art. 84 ust. 1.

2. Niezależnie od kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, Prezes URT może nałożyć na kierownika podmiotu gospodarczego karę pieniężną w kwocie do 300% jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2—7 i 17.

3. Wymierzenie kary pieniężnej nie wyłącza możliwości zastosowania przepisów art. 12 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3.

4. Kary pieniężne podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 125. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 124 ust. 1, nakłada Prezes URT, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie można nadać klauzuli natychmiastowej wykonalności.

2. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URT uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

3. Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi URT, na jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes URT może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż:

- 1) wysokość wynagrodzenia określonego w art. 115 ust. 5 — w przypadku kary, o której mowa w art. 124 ust. 2,
- 2) równowartość 100 tysięcy EURO — w pozostałych przypadkach.

4. W przypadku gdy okres działania podmiotu jest krótszy niż rok kalendarzowy, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się równowartość 100 tysięcy EURO.

5. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

6. Równowartość kwot wyrażonych w EURO, o której mowa w ust. 3 i 4, przelicza się na złote według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski dla EURO w dniu wydania decyzji o nałożeniu kary.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 126. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53,

z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554 i Nr 55, poz. 665) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 479¹ w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) należące do właściwości sądów na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym oraz prawa energetycznego i prawa telekomunikacyjnego.”;

2) w części pierwszej, księdze pierwszej, tytule VII, dziale IVa, tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2. Postępowanie w sprawach z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym oraz w sprawach z zakresu regulacji energetyki i telekomunikacji”;

3) w art. 479²⁸ § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub delegatur tego Urzędu, decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki lub oddziałów terenowych tego Urzędu oraz od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji w zakresie określonym ustawą z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 73, poz. 852), zwanych w przepisach niniejszego rozdziału «Prezesem», można wnieść do Sądu Okręgowego w Warszawie — sądu antymonopolowego odwołanie w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.”;

4) w art. 479³¹ § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W sprawach z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym oraz w sprawach z zakresu regulacji energetyki i telekomunikacji stronami są także Prezes i zainteresowany.”

Art. 127. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 72, poz. 422 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1995 r. Nr 6, poz. 29, Nr 60, poz. 310 i Nr 95, poz. 475, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 60, poz. 369, Nr 85, poz. 539, Nr 98, poz. 602, Nr 104, poz. 661, Nr 106, poz. 677, Nr 111, poz. 724, Nr 123, poz. 779, Nr 133, poz. 884 i Nr 141, poz. 942, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 i Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 271) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. § 1. Kto bez wymaganego zezwolenia telekomunikacyjnego prowadzi działalność telekomunikacyjną,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny.

§ 2. Kto prowadzi działalność telekomunikacyjną bez wymaganego zgłoszenia lub

niezgodną ze zgłoszeniem lub objętą sprzeciwem Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji,

podlega karze grzywny.

§ 3. Kto używa lub wprowadza do obrotu osprzęt lub urządzenia telekomunikacyjne podlegające obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami, nie posiadające wymaganego znaku potwierdzającego spełnianie przez urządzenie zasadniczych wymagań,

podlega karze grzywny.

§ 4. Kto używa lub wprowadza do obrotu handlowego urządzenia elektryczne lub elektroniczne, kable lub osprzęt nie spełniające wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej,

podlega karze grzywny.”

Art. 128. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 160, poz. 1085, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 62, poz. 718) w art. 25 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opłat za najem lokali, opłat taryfowych za usługi pocztowe, opłat za usługi telekomunikacyjne oraz innych opłat ustalanych na podstawie odrębnych ustaw,”.

Art. 129. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 59, poz. 269 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 80, poz. 499, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 680, Nr 123, poz. 779 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 110, poz. 1255) po art. 20b dodaje się art. 20c w brzmieniu:

„Art. 20c. 1. Dane identyfikujące abonenta sieci telekomunikacyjnej lub zakończenia sieci, między którymi wykonano połączenie, oraz dane dotyczące uzyskania lub próby uzyskania połączenia między określonymi zakończeniami sieci, a także okoliczności i rodzaj wykonywanego połączenia, mogą być ujawnione Policji oraz przetwarzane przez Policję — wyłącznie w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw.

2. Ujawnienie danych, o których mowa w ust. 1, następuje na:

1) pisemny wniosek Komendanta Głównego Policji lub komendanta wojewódzkiego Policji,

2) ustne żądanie policjanta posiadającego pisemne upoważnienie osób, o których mowa w pkt 1.

3. O ujawnieniu danych w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, operator sieci telekomunikacyjnej informuje właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji.

4. Operatorzy sieci telekomunikacyjnych są obowiązani udostępnić dane, o których mowa w ust. 1, policjantom wskazanym we wniosku organu Policji.
5. Ujawnienie danych, o których mowa w ust. 1, może nastąpić za pomocą sieci telekomunikacyjnej.
6. Materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych na podstawie ust. 2, które zawierają informacje mające znaczenie dla postępowania karnego, Policja przekazuje właściwemu miejscowo i rzeczowo prokuratorowi.
7. Materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych na podstawie ust. 2, które nie zawierają informacji mających znaczenie dla postępowania karnego, podlegają niezwłocznemu komisyjnemu i protokolarnemu zniszczeniu."

Art. 130. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. z 1999 r. Nr 51, poz. 526, Nr 53, poz. 548 i Nr 110, poz. 1255) w art. 10:

1) dodaje się ust. 1a—1c w brzmieniu:

„1a. Obowiązek uzyskiwania zgody Prokuratora Generalnego nie dotyczy:

- 1) uzyskania informacji w postaci danych identyfikacyjnych abonenta oraz danych dotyczących faktu, okoliczności i rodzaju połączenia, prób uzyskania połączenia między określonymi zakończeniami sieci telekomunikacyjnej,
- 2) identyfikacji zakończeń sieci, pomiędzy którymi wykonano połączenie.

1b. Na pisemny wniosek Szefa Urzędu Ochrony Państwa lub kierownika jednostki organizacyjnej Urzędu Ochrony Państwa operator udostępnia informacje, o których mowa w ust. 1a.

1c. Udostępnianie informacji i danych, o których mowa w ust. 1a, może następować za pomocą sieci telekomunikacyjnej.”;

2) w ust. 6 wyrazy „w ust. 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 1, 1a i 2”;

3) w ust. 7 wyrazy „w ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „w ust. 1, 1a i 2”.

Art. 131. W ustawie z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 137, poz. 887 i Nr 150, poz. 984, z 1999 r. Nr 47, poz. 461 oraz z 2000 r. Nr 62, poz. 718) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa reguluje zasady działalności w dziedzinie poczty.”;

2) w art. 2:

a) w ust. 1 skreśla się pkt 8—25,

b) w ust. 1 dodaje się pkt 26 w brzmieniu:

„26) Państwowej Inspekcji Telekomunikacyjnej i Pocztowej — rozumie się przez to Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji.”,

c) skreśla się ust. 2 i oznaczenie ust. 1;

3) użyte w art. 3 w ust. 2 i 7, w art. 4 w ust. 2, w art. 6, w art. 29 w ust. 1, w art. 43 w ust. 4, w art. 52, w art. 54 w ust. 5, w art. 71 w ust. 5, w art. 79 w różnych przypadkach wyrazy „Minister Łączności” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw łączności”;

4) w art. 4:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podporządkowane Ministrowi Obrony Narodowej oraz jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Urzędu Ochrony Państwa — w zakresie własnych potrzeb zaspokajanych za pomocą własnych sieci telekomunikacyjnych,”

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, mogą, w zakresie swych właściwości, określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki prowadzenia działalności w dziedzinie telekomunikacji przez jednostki nadzorowane lub podległe przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 4, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.”;

5) skreśla się art. 4;

6) w art. 6 skreśla się wyrazy „lub telekomunikacyjną”;

7) skreśla się art. 7—28;

8) w art. 29:

a) w ust. 1 wyrazy „Organy ministra właściwego do spraw łączności wykonują kontrolę urzędów i sieci telekomunikacyjnych” zastępuje się wyrazami „Organy powołane do kontroli wykonują kontrolę”,

b) w ust. 1 skreśla się pkt 2—5,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W razie stwierdzenia, że naruszono obowiązujące przepisy w dziedzinie poczty, organ przeprowadzający kontrolę wydaje decyzję, w której określa zakres naruszeń i termin usunięcia nieprawidłowości.”,

d) skreśla się ust. 7;

9) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Organami powołanymi do kontroli, o której mowa w art. 29, są:

- 1) Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji, w zakresie kontroli przewodowych sieci i urzędów telekomunikacyjnych, a także w dziedzinie poczty,
- 2) Państwowa Agencja Radiokomunikacyjna, będąca organem ministra właściwego do spraw łączności, powołanym w szczególności do kontroli sieci, linii i urzędów radiokomunikacyjnych oraz kontroli wykorzystania częstotliwości.

2. Minister właściwy do spraw łączności może zlecić PAR wykonanie innych

czynności i zadań z zakresu administracji państwowej.

3. Minister właściwy do spraw łączności sprawuje nadzór nad PAR.”;

10) w art. 30:

- a) w ust. 1 skreśla się pkt 2,
- b) skreśla się ust. 2 i 3;

11) skreśla się art. 31 i 32;

12) skreśla się art. 33;

13) skreśla się art. 34 i 35;

14) skreśla się art. 36—41;

15) użyte w art. 44 w ust. 3, 4 i 5, w art. 47 w ust. 3, w art. 48, w art. 56 w ust. 2, w art. 60 w ust. 1 i w art. 70 w różnych przypadkach wyrazy „Minister Łączności” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Minister właściwy do spraw łączności”;

16) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Odpowiedzialność podmiotów świadczących usługi pocztowe za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie”;

17) w art. 57:

- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „lub telekomunikacyjną”,
- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „lub telekomunikacyjną”,
- c) w ust. 3 skreśla się wyrazy „lub telekomunikacyjną”;

18) w art. 58 w ust. 1 skreśla się wyrazy „lub telekomunikacyjną”;

19) w art. 59 skreśla się wyrazy „lub telekomunikacyjną”;

20) skreśla się art. 68;

21) w art. 70:

- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „lub telekomunikacyjnej”,
- b) w ust. 5 skreśla się wyrazy „lub telekomunikacyjnej”;

22) w art. 71 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W odniesieniu do usług pocztowych o charakterze powszechnym minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinna odpowiadać reklamacja, oraz szczegółowy tryb postępowania reklamacyjnego.”;

23) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. Spory pomiędzy Poczta Polska a osobami korzystającymi z usług pocztowych o charakterze powszechnym rozstrzygają sądy powszechne.”;

24) skreśla się rozdział 5 „Ogłaszanie zarządzeń”;

25) skreśla się rozdział 5a „Przepisy karne”;

26) skreśla się art. 76;

27) skreśla się art. 78;

28) skreśla się art. 80—85;

29) skreśla się art. 88—93.

Art. 132. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r.

Nr 66, poz. 335, Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 90, poz. 999 oraz z 2000 r. Nr 29, poz. 356 i 358) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przewodniczący Krajowej Rady w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji dokonuje, w drodze decyzji, rezerwacji częstotliwości niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań przez spółki oraz określa warunki wykorzystania tych częstotliwości. Do dokonywania, wprowadzania zmian lub cofania rezerwacji częstotliwości, w zakresie określonym w art. 37 ust. 1 pkt 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 22 i 23 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 73, poz. 852).”,

b) w ust. 6 wyrazy „Minister Łączności” zastępuje się wyrazami „Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji”,

c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Do rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy, drogą rozszewczą naziemną lub rozszewczą satelitarą, stosuje się art. 22 ust. 4 i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy — Prawo telekomunikacyjne.”;

2) w art. 34 w ust. 1 wyrazy „Ministrem Łączności” zastępuje się wyrazami „Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji”;

3) w art. 37:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koncesja, w zakresie określonym w ust. 1 pkt 3, jest udzielana w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji.”,

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jeżeli do rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych jest wymagana rezerwacja częstotliwości, dokonuje się jej wraz z koncesją. Do dokonywania, wprowadzania zmian lub cofania rezerwacji częstotliwości stosuje się przepisy art. 22 i 23 ustawy — Prawo telekomunikacyjne.”,

c) w ust. 4 wyrazy „Ministra Łączności” zastępuje się wyrazami „Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji”;

4) w art. 44 w ust. 3 w pkt 4 po wyrazach „nadawczych i” dodaje się wyraz „eksploatacji”.

Art. 133. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 50, poz. 580 i Nr 62, poz. 717) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 218 w § 1 wyrazy „i telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „lub działalność telekomunikacyjną”;

2) w art. 237 w § 5 wyrazy „i telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „lub działalność telekomunikacyjną”.

Art. 134. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489,

Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718 i Nr 70, poz. 816) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 16 otrzymuje brzmienie:
„Art. 16. Dział łączność obejmuje sprawy poczty i telekomunikacji.”;
- 2) w art. 33a w ust. 1 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
„9a) Urząd Regulacji Telekomunikacji,”.

Rozdział 3

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 135. 1. Do dnia 31 grudnia 2002 r. nie można:

- 1) świadczyć międzynarodowych usług telefonicznych,
- 2) świadczyć usług międzynarodowych za pomocą sieci eksploatowanych przez podmiot zagraniczny lub spółkę z udziałem podmiotów zagranicznych.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się wobec spółki Telekomunikacja Polska S.A., zwanej dalej „TP S.A.”, a także wobec prawnych następców TP S.A. lub podmiotów powstałych w wyniku jej podziału lub przekształceń, odpowiednio do ustalonego dla nich zakresu i obszaru działalności usługowej.

3. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do usług, nie będących międzynarodowymi usługami telefonicznymi, świadczonych za pomocą urządzeń radiowych realizujących łączność radiową o zasięgu przekraczającym granice Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Rada Ministrów może znieść, w drodze rozporządzenia, w części lub całości, ograniczenia, o których mowa w ust. 1, kierując się dążeniem do rozwoju konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych, mając na uwadze, że znoszenie ograniczeń powinno mieć charakter stopniowy, uwzględniający niezbędną ochronę polskiego interesu.

Art. 136. 1. Tworzy się Urząd Regulacji Telekomunikacji.

2. Prezes Rady Ministrów powoła Prezesa URT w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

3. Upoważnia się ministra właściwego do spraw finansów publicznych do dokonania odpowiednich zmian w budżecie państwa na rok 2000, zapewniających finansowanie URT w zakresie niezbędnym dla wykonania postanowień niniejszej ustawy.

Art. 137. 1. Znosi się Państwową Inspekcję Telekomunikacyjną i Poczтовую, zwaną dalej „PITiP”.

2. Pracownicy PITiP stają się pracownikami URT.
3. Majątek PITiP staje się majątkiem URT.

4. Należności i zobowiązania PITiP stają się należnościami i zobowiązaniami URT.

Art. 138. 1. Znosi się Państwową Agencję Radiokomunikacyjną, zwaną dalej „PAR”.

2. Pracownicy PAR stają się pracownikami URT.
3. Majątek PAR staje się majątkiem URT.

Art. 139. 1. Pracownicy URT zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych w PITiP przed dniem zniesienia PITiP:

- 1) stają się z mocy prawa pracownikami służby cywilnej,
- 2) zachowują stosunki pracy nawiązane na podstawie mianowania na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451, z 1994 r. Nr 136, poz. 704, z 1995 r. Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89, poz. 402 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 98, poz. 604, Nr 133, poz. 882 i 883 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 131, poz. 860, Nr 155, poz. 1016 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 49, poz. 483 i Nr 70, poz. 778 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69 i Nr 66, poz. 787), nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2003 r., chyba że stosunki te wcześniej zostaną w sposób określony w ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255) przekształcone, rozwiązane lub wygasną.

2. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, zatrudnionych na podstawie mianowania na zasadach określonych w ustawie o pracownikach urzędów państwowych, stosuje się przepisy art. 10 ust. 1a, 1b i 5, art. 13—16 oraz art. 27 ust. 3 tej ustawy.

3. Osoby zatrudnione w PITiP przed dniem zniesienia PITiP, odwołane z funkcji organu administracji państwowej lub innego stanowiska kierowniczego w administracji państwowej, które przed powołaniem na tę funkcję lub stanowisko były urzędnikami państwowymi mianowanymi zgodnie z przepisami ustawy o pracownikach urzędów państwowych, stają się pracownikami służby cywilnej i w stosunku do nich stosuje się odpowiednio art. 45 ust. 2 ustawy o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 140. Do pracowników URT zatrudnionych w PAR jako urzędnicy państwowi, przed dniem zniesienia PAR, stosuje się odpowiednio przepis art. 139.

Art. 141. 1. Minister właściwy do spraw łączności wyznaczy likwidatora PITiP. Likwidator sporządzi bilans zamknięcia PITiP.

2. Minister właściwy do spraw łączności wyznaczy likwidatora PAR. Likwidator sporządzi bilans zamknięcia PAR.

Art. 142. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3:

- 1) wydane na podstawie ustawy o łączności:
 - a) koncesje na świadczenie usług telekomunikacyjnych wraz z zezwoleniem na zakładanie i używanie sieci, o których mowa w art. 3 ust. 1, stają się z mocy prawa zezwoleniami w rozumieniu niniejszej ustawy.
 - b) zezwolenia na zakładanie i używanie urządzeń i sieci do kablowego, zbiorowego odbioru programów radiofonicznych i telewizyjnych stają się z mocy prawa zezwoleniami w rozumieniu niniejszej ustawy,

- c) zezwolenia na zakładanie i używanie radiokomunikacyjnych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, udzielone wraz z przydziałami częstotliwości dla tych urządzeń, stają się z mocy prawa pozwoleniami w rozumieniu niniejszej ustawy.
- d) zezwolenia na zakładanie i używanie radiokomunikacyjnych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, służących do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, stają się z mocy prawa pozwoleniami w rozumieniu niniejszej ustawy,
- 2) przydziały częstotliwości zawarte w koncesjach i zezwoleniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a) i b), oraz w decyzjach o przydziale częstotliwości stają się z mocy prawa rezerwacjami częstotliwości,
- 3) przydziały częstotliwości zawarte w koncesjach na rozprowadzanie lub rozpowszechnianie programów telewizyjnych lub radiofonicznych, udzielonych przez Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stają się z mocy prawa rezerwacjami częstotliwości.
2. Przepisów ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do koncesji i zezwoleń, wydanych na podstawie ustawy o łączności, dotyczących prowadzenia działalności, o której mowa w art. 4 i 5. Uprawnienia te wygasają z mocy prawa.
3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do tych postanowień zawartych w koncesjach, zezwoleniach oraz przydziałach częstotliwości wymienionych w ust. 1, których wykonywanie stanowiłoby naruszenie przepisów ustawy. Do stwierdzenia wygaśnięcia tych postanowień stosuje się odpowiednio przepisy art. 162 Kodeksu postępowania administracyjnego.
4. Warunki prowadzenia działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiokomunikacyjnych, zawarte w koncesjach, zezwoleniach oraz przydziałach częstotliwości, wymienionych w ust. 1, z wyłączeniem określonych w ust. 2 i 3, nie ulegają zmianie.
5. Udzielone na podstawie ustawy o łączności koncesje na świadczenie usług telekomunikacyjnych, zezwolenia oraz przydziały częstotliwości, inne niż wymienione w ust. 1, wygasają z mocy prawa.
6. Podmiot, któremu udzielono uprawnienia podlegającego wygaśnięciu z tytułu wymienionego w ust. 2, 3 lub 5, może prowadzić działalność telekomunikacyjną w dotychczasowym zakresie, na zasadach określonych w niniejszej ustawie:
- 1) do czasu rozpatrzenia przez Prezesa URT wniosku podmiotu o dostosowanie posiadanego uprawnienia do przepisów niniejszej ustawy lub wydanie stosownego uprawnienia, pod warunkiem złożenia takiego wniosku w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy — w przypadku gdy prowadzona przez podmiot działalność telekomunikacyjna wymaga zezwolenia, pozwolenia lub rezerwacji częstotliwości,
 - 2) jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokona zgłoszenia wykonywanej działalności telekomunikacyjnej, a Prezes URT nie wyrazi sprzeciwu, o którym mowa w art.

14 ust. 2 — w przypadku gdy prowadzona przez podmiot działalność telekomunikacyjna wymaga zgłoszenia.

7. Prezes URT jest organem właściwym do dostosowania lub wydania zezwolenia, o którym mowa w ust. 6 pkt 1.

Art. 143. 1. Wydane na podstawie ustawy o łączności świadectwa homologacji dla urządzeń telekomunikacyjnych:

- 1) zachowują swoją ważność, w przypadku urządzeń telekomunikacyjnych, które podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami,
- 2) wygasają z mocy prawa, dla pozostałych urządzeń telekomunikacyjnych.

2. Urządzenia telekomunikacyjne, których świadectwa homologacji uległy wygaśnięciu, mogą być używane na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

3. Urządzenia telekomunikacyjne, z wyłączeniem urządzeń radiowych, zainstalowane zgodnie z prawem przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 131, mogą być używane bez wymaganego świadectwa homologacji do czasu ich technicznego zużycia.

Art. 144. 1. TP S.A. przedłoży Prezesowi URT, w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, pisemny wniosek o wydanie spółce zezwolenia na eksploatację wszystkich wymagających zezwolenia publicznych sieci telefonicznych oraz publicznych sieci przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania sygnałów radiofonicznych lub telewizyjnych, eksploatowanych przez TP S. A. w dniu złożenia wniosku.

2. Wykazy sieci publicznych określonych w ust. 1 oraz dokumenty potwierdzające posiadanie uprawnień do wykorzystywania wymaganych dla świadczenia wnioskowanych usług telekomunikacyjnych zasobów częstotliwości, numeracji lub znaków identyfikujących abonenta TP S.A. dołącza do wniosku o zezwolenie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się także odpowiednio do prawnych następców TP S.A. lub podmiotów powstałych w wyniku jej podziału lub przekształceń, odpowiednio do ustalonego dla nich zakresu i obszaru działalności usługowej.

4. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy:

- 1) wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1,
- 2) formę wykazów oraz rodzaje dokumentów, o których mowa w ust. 2.

Art. 145. 1. TP S.A. przedłoży Prezesowi URT, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, pisemny wniosek o wydanie spółce pozwoleń na używanie urządzeń radiowych eksploatowanych przez spółkę i nie objętych posiadanymi pozwoleniami, według stanu z dnia złożenia wniosku.

2. TP S.A. dołącza do wniosku o pozwolenie wykazy urządzeń określonych w ust. 1.

Art. 146. 1. Prezes URT wyda TP S.A., w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, zezwolenie na eksploatację przez TP S.A. sieci publicznych określonych w art. 144 ust. 1, na okres 25 lat.

2. W przypadku gdy TP S.A. nie przedłoży w terminie wniosku, o którym mowa w art. 144, Prezes URT wyda TP S.A., w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, zezwolenie na eksploatację przez TP S.A. stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych, eksploatowanych przez TP S.A. w dniu wejścia w życie ustawy, uprawniające do świadczenia za ich pomocą jedynie usług telefonicznych, krajowych i międzynarodowych, na okres 25 lat.

3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1 albo 2, wydaje się wraz ze stosownymi rezerwacjami częstotliwości, przydziałami numeracji oraz przydziałami innych znaków identyfikujących abonentów lub zakończenia sieci, w zakresie niezbędnym do wykonywania zezwolenia.

4. Za wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1 albo 2, nie pobiera się opłat.

Art. 147. 1. Prezes URT wyda TP S.A., w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, pozwolenia na używanie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, na okres nie dłuższy niż 10 lat, w zakresie określonym we wniosku TP S.A., złożonym w terminie, o którym mowa w art. 145 ust. 1.

2. Pozwolenia, o których mowa w ust. 1, wydaje się wraz ze stosownymi sygnałami identyfikacyjnymi lub znakami wywoławczymi.

Art. 148. 1. Do czasu uprawomocnienia się zezwoleń, o których mowa w art. 146, TP S.A. przysługuje uprawnienie do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej nabyte na podstawie ustawy o łączności, z uwzględnieniem postanowień umów zawartych przez ministra właściwego do spraw łączności z TP S.A. na podstawie ustawy o łączności.

2. Do czasu uprawomocnienia się pozwoleń, o których mowa w art. 147, TP S.A. przysługują uprawnienie

do używania urządzeń radiowych nabyte na podstawie ustawy o łączności.

3. O uprawnienia nie wymienione w art. 146 i w art. 147 TP S.A. ubiega się na zasadach ogólnych.

4. Działalność telekomunikacyjną nie wymagającą zezwolenia TP S.A. prowadzi na zasadach ogólnych.

Art. 149. Przepisy art. 145—148 stosuje się także odpowiednio do prawnych następców TP S.A. lub podmiotów powstałych w wyniku jej podziału lub przekształceń, odpowiednio do ustalonego dla nich zakresu i obszaru działalności usługowej.

Art. 150. 1. Do czasu wydania przepisów wykonawczych, przewidzianych w niniejszej ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 131, jeżeli nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.

2. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy ustawy, z wyłączeniem art. 124 i art. 125.

Art. 151. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem przepisów:

- 1) art. 131 pkt 3 i 4, art. 136 ust. 2, art. 141 oraz art. 144, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy,
- 2) art. 109 ust. 2—9, art. 112 ust. 1—4 i 8, art. 113, art. 131 pkt 2 lit. b), pkt 8 lit. a), pkt 9 i 12, art. 136 ust. 1 i 3, art. 137 oraz art. 139, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy,
- 3) art. 9, art. 25 ust. 1, art. 32 oraz art. 112 ust. 5—7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,
- 4) art. 59 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

853

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 września 2000 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia Taryfy celnej.

Na podstawie art. 13 § 6 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny zarządza się, co następuje:

§ 1. W Taryfie celnej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1999 r. w sprawie ustanowienia Taryfy celnej (Dz. U. Nr 107, poz. 1217 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 277 i Nr 29, poz. 361), w części drugiej „Tabela Stawek Celnych”, dla pozycji

towarowych wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia ustanawia się stawki celne w wysokości określonej w tym załączniku.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 5 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*